

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 1/2007

Itsenäisyyspäivän juhlaväkeä Pohjola- kabinetissa.

Kuvassa vasemmalta Aarno Suorsa, Erkki Uitti, Arto Rätty, Leif Eklöf
Jaakko Suvisaari, Ossi Kettunen ja Jyrki Berner. Etualalla Eeva Höysti

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Helppoa.

Vielä helpompaa!

12 kk Elisa Paketti. Säästä puhelimesta **111€**

Nokia 6151
Monipuolinen peruspuhelin megapikslikameralla. Nejä väri vaihtoehtoa. Sim-lukittu. Sst. 260 €.

Käteishinta
149€
Sis. Elisa 12 kk liittymä
Esim. Oiva 12 kk 2,99 €/kk. 12 kk sopimus = 36 €.

Hintaesimerkki 12 kk: 12 kk Elisa Paketti: Elisa Oiva 12 kk 36 € ja Nokia 6151 149 €, yht. 185 € + puhelut. Erikseen esim. Elisa Reilu 12 kk 47 € ja Nokia 6151 260 €, yht. 307 € + puhelut. **Erotus 122 €.**

Kysy lisää 0800 46 46 46 tai lue www.elisa.fi/paketti

Saat Bonusta kotimaan matkapuheluista, videopuheluista, teksti- ja multimediatesteistä, puhelimen kkk-maksuista sekä Elisa Laajakaistapakettin kuukausimaksusta. Lue lisää osoitteesta: www.elisa.fi/edut

Liittymän avaus 0 €, norm. 2,90 € 31.1.2007 asti. Puhelimen hinta voimassa Elisa Oiva- sekä Elisa Puhepaketti (70, 250, 400, 700, 1000) 12 kksa. 12 kk Elisa Puhepaketti 70: 7,90 €/kk. Elisa Puhepaketti 70 sisältää puhealkaa 70 min/kk, pakettin yli menevät: 0,09 € min. Elisa Oiva 12 kk: 2,99 €/kk. Puhelut ja tekstiviestit 0,079 €/min/kpl, hinnat koskevat norm. hintaisia kotimaan matkapuheluita. Puhelinten hinnat suositushintojia. Tarkista 3G-verkon kattavuus osoitteesta: www.elisa.fi/kuuluuus. Muiden liittymien hintatiedot www.elisa.fi. Puhelimen omistusoikeus on asiakkaalla heti sopimuksen syntymisen jälkeen. Puhelmissa on laitevalmistajan antama takuu. Asiakkaalla oleva mahdollinen puhealka ei siirry Elisa Puhepaketti -liittymiin. Puhelin on sim-lukittu.

ja muut Elisan edustajat.

Elisa tekee sen helpoksi.

Sisältö

Sisältö 1/2007

Pääkirjoitus	4
Toiminnanjohtajalta	6
Päätoimittajalta	8
Merkkipäiväiltä	9
Suomen itsenäistyminen	18
Pöytälainen	38
Pikkujoulu	40
Kirjalahjoitus	44
Jänisjahdissa	47
Raatteen tiellä	48
Klubin säätio	50
Kulttuuritarjontaa	51
Klubin puhallinorkesteri	52
Klubin kuoro	55
Poppia ikä kaikki	56
Aivopääoma	58
Isät ja pojat	62
Puolustushallinnon lait	65
Finnair	68
RAY	73
Digi-ilta	75
Suomen Akatemia	76
Kevään ohjelma	82

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.klubi.fi)
Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki
puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 58688370
Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
Vt. päätoimittaja: Leif Eklöf
Toimituspäällikkö: Pekka Kostamo
Graafikko: Yrjö Klippi
Toimitusneuvosto: viestintätoimikunta ja vakinaiset kirjoittajat

Forssan Kirjapaino, Forssa 2007

Uusi mahdollisuus

■ Kuten toiminnanjohtaja palstallaan kertoo, Klubin puitteissa viime vuonna järjestettyjen tilaisuuksien määrä lähesyi sataa ja osallistujien määrä ylitti viisi tuhatta.

Tätä kirjoitettaessa on kuluvan vuoden ensimmäisen puoliskon ohjelma saatu kokoon ja suunnitelman mukaan ennen kesätaukoa tulee tilaisuuksia olemaan 52.

Sama tahti siis jatkuu. Tarjontaa on ja vastaanotto näyttää suopealta.

Sääntöjensä mukaan Klubin on tarkoituksensa toteuttamiseksi määrä järjestää kokouksia, esitelmä- ja juhlatilaisuuksia kulttuurin eri aloilta ja tukea jäsenistön harrastustoimintaa. Tämä velvoite on siis selvästi tullut hyvin täytetyksi.

Lisäksi Klubi voi harjoittaa julkaisutoimintaa. Kun nettisivut ja SKSM luetaan julkaisutoimintaan, voidaan tämänkin puolen toteutumaan olla suhteellisen tyytyväisiä.

Säännöissä esitetään vielä mahdolliseksi toimintamuodoksi Klubin tarkoituksen puitteisiin sopivan tuki- ja avustustoiminnan. Tätä toimintaa on jonkin verran. Enemmänkin voisimme tehdä ja tässä antaa meille uuden mahdollisuuden viime vuonna perustamamme säätiö, jonka tilannetta Elias Iirola toisaalla tässä lehdessä esittelee.

Valittavan säätiön hallituksen ensimmäiseksi haasteeksi tulee toiminta-

ajatuksen täsmentäminen, rahoituksen hankinnan periaatteiden luominen ja käytännön aloitus sekä potentiaalisten avustuskohteiden määrittäminen.

Onnistuessaan säätiö on Klubille merkittävä tuki toiminnan tarkoituksen toteuttamisessa.

Vielä taloudesta

Viime vuoden viimeisen klubilehden kirjoitukseni käsitteli talouden ja hallinnon periaatteita. Sen verran on tullut mielenkiintoista palautetta, että pari kommenttia on paikallaan.

Kiitokseni ensinnäkin klubiveljelle, joka onnitteli ja kiitti puuttumistani ”herkään aiheeseen järkevällä tavalla”. Mukava kuulla, mutta toivottavasti olemme yhtä mieltä myös siitä, että hallinnon rutiinit eivät ole eivätkä voi olla ”herkkiä” asioita.

Toinen mieleen jäänyt palaute korosti sitä, että toimintamme on yhdistystoimintaa ja sellaisena eroaa esim liiketoiminnasta.

Näin toki on: olemme yleishyödyllinen yhdistys, emme voittoa tavoitteleva yritys. Toisaalta rahoittaja ei rahaa lainatessaan tee eroa yritys- ja yhdistys - eurojen välillä. Siksi liiketoiminnassa suunnitteluun ja seurantaan käytettyjä toimintatapoja on tarkoituksenmukaista käyttää myös klubi yhteisön tarpeisiin.

Yllä olevan lisäksi on syyskokouksessa

päätetty jäsenmaksun korotus herättänyt kysymyksiä. Kysymysten tausta on se, että aikanaan, kun kiinteistön omistus nostettiin nykytasolle, oli johtokunta sitoutunut siihen, että kaupalla ei olisi vaikutusta jäsenmaksun suuruuteen.

Tämä on edelleenkin tavoite.

Jäsenmaksua ei ole ainakaan euroaikana muutettu, ja nyt päätetty korotus vastaa yleistä inflaatiokehitystä. Kyse on siis on inflaatiotarkistuksesta.

Luonnollisesti vanhan kiinteistön ylläpito on aina haasteellista. Tähän liittyviä riskejä pyritään ennakoimaan jatkuvasti päivitettävillä pitemmän ajan korjaussuunnitelmilla ja suurempien investointien yhteydessä tehtävillä vaihtoehtolaskelmilla.

Siis edelleen: Vaaditaan kustannuksellista varovaisuutta, harkintaa ja seurannan tehostamista.

Matti Packalén

Hyvät klubiveljet,

Juhlavuoden jälkeen kiitos niille, joille se kuuluu

Toiminnan-
johtajalta

Jyrki Berner

■ Klubin 130-vuotisjuhlavuosi ja samalla oma oppivuoteni Klubin perämiehenä on takana. Oltuani Klubin rivijäsen vuodesta 1999, minut on yllättänyt Klubin monipuolinen toiminta ja sen synnyttämiseksi taustalla tehtävä työ ja sen vaatimat panostukset.

Juhlavuosi oli ennätysellisen vilkas toimintavuosi mitataanpa sitä tapahtumien ja niihin osallistuneiden määrällä tai ravintolamme myynnin kasvulla. Järjestetyt 90 tapahtumaa ja niihin osallistuneet noin 5 500 henkilöä ovat huima määrä. Tänä itsenäisyytemme juhluvuonna tilaisuuksien määrä näyttää vielä siitäkin kasvavan ja uskoakseni laadusta tinkimättä.

Juhlavuoden kohokohta oli luonnollisesti 130-vuotisjuhlat. Arvovaltaisesta päiväjuhlasta, monipuolista ohjelmaa sisältäneestä iltajuhlasta sekä veljellisestä yhteisoloa ilmentäneestä sillilounaasta sai nauttia noin 600 osallistujaa. Tällaisen juhlakokonaisuuden järjestäminen omin voimin on osoitus Klubin kyvystä.

Suuri kiitos kuuluu Klubin historialliselle taiteilijajäsenjärjestelmälle sekä Klubin kuoro- ja orkesteriharrastukselle. Ne antavat mahdollisuuden rakentaa tällaisia kokonaisuuksia. Tässä yhteydessä onkin luontevaa kiittää kaikkia viime vuoden aikana tilaisuuksissamme esiintyneitä yksittäisiä taiteilijoita ja ryhmiä.

Yhdistystoimintana Klubimmeikin toiminta perustuu vapaaehtoisten yhteisön hyväksi tekemään työhön. Monet

yhdistykset kärsivät tänään vapaaehtoisten puutteesta. Klubilla henki on toinen. Johtokunnassa, toimikunnissa, kiinteistö oy:n hallinnossa, lehden toimituskunnassa, ravintolajaostossa sekä harrastusten ja teemailtojen vetäjinä ja muissa tehtävissä toimii suuri joukko vapaaehtoisia, jotka antavat korvaamattomalla tavalla asiantuntemustaan ja aikaansa Klubin ja klubiveljien hyväksi.

Kiitokset kuluneesta vuodesta kaikille heille ja myötäistä tuulta ja jaksamista myös jatkoon!

Toimikauteni alussa ravintolajaosto toteutti pienimuotoisen, mutta tuloksiltaan ilmeisen kattavan SWOT-analyysin ravintolamme vahvuuksista, heikkouksista, mahdollisuuksista ja uhista. Monista vahvuuksista haluan nostaa esiin tarjoiluhenkilökuntamme ja tammikuussa ”20-vuotistaiteilijajuhlaansa” Klubin keittiössä viettävän keittiömestariimme Jussi Vepsän keittiötiin saamat kiitokset palvelun ja ruoan laadusta.

Kyselyn perusteella tuttu ja palvelualtis henkilökunta sekä hyvä ruoka ovat keskeisiä vahvuksiamme. Toivon monien voivan yhtyä kiitoksiini ja onnitteluihini Jussin 20 vuotta jatkuneesta työsuhteesta. Jäsenten lisäksi ainutlaatuinen ilmapiirimme merkitsee monille henkilökuntaan kuuluville paljon. Meidän klubiveljien tehtävänä on vaalia tätä ilmapiiriä.

SWOT-analyysin pohjalta Klubin johto ja ravintoloitsijamme Riitta Malmberg

ovat yhdessä pyrkineet löytämään keinoja kasvavan kysynnän ja mm. lainsäädännön muutosten mukanaan tuomiin haasteisiin. Tehtävä ei ole helppo. Ravintolalogistisilta ominaisuuksiltaan – sokkeloisine kolmessa kerroksessa olevine tiloineen ja ahtaine keittiö- ja varastotiloineen – Klubi on haastava ympäristö.

Tekniikkammekaan ei ole aivan viimeistä huutoa. Palvelujen käyttäjinä meidän klubiveljien on hyvä ymmärtää tämä.

Jyrki Berner

VT. PÄÄTOIMITTAJALTA

■ ■ Lehdellä on Klubin tiedottamisessa keskeinen rooli. Lehti on viime vuosina kasvanut ja siinä julkaistaan vakiopalstojen lisäksi korkeatasoisia artikkeleja kulttuurin eri aloilta. Viestintää kehitetään tänä keväänä edelleen palvelemaan jäsenkuntaa mahdollisimman hyvin. Internet-sivut uusitaan ja niiden ajantasaisuuteen kiinnitetään entistä parempaa huomiota. Jäsentiedotteita lähetetään myös koko joukko mutta sähköiseen tiedotejakeluun pyritään yhä enemmän niiden jäsenten osalta, joille sähköiset kirjeet riittävät. Näin säästetään kustannuksia melkoinen määrä. Lehti kuitenkin on ja pysyy painettuna vaikkakin nettisivuilla lehdetkin ovat luettavissa.

■ Tämän lehden erikoisuutena ovat keskiaukeamat. Niillä esitellään vuonna 2006 liittyneet jäsenet kuvineen. Tänä vuonna ei jäsenluetteloa erikseen julkaita, joten keskiaukeaman sivut kannattaa irrottaa ja liittää edelliseen jäsenluetteloon. Vuonna 2008 julkaistaan taas normaali jäsenluettelo.

■ Tässä lehdessä on myös päätoimittajan hakuilmoitus. Johtokunta pyrkii valitsemaan uuden päätoimittajan maaliskuun kokouksessaan Klubilehden tekemiseen osallistuu varsin pieni joukko kirjoittajia ja toimittajia. Tämä merkitsee

tälle pienelle joukolle varsin suurta työtä neljä kertaa vuodessa. Vaikka et olisikaan päätoimittajuudesta kiinnostunut voisit ehkä "kantaa kortesi kekoon" kirjoittamalla lehteen. Uusiutuminen myös kirjoittajien keskuudessa olisi tulevaisuuden kannalta hyvin toivottavaa.

Allekirjoittanut antaa tästä mahdollisuudesta lisätietoa.

■ Aikaisempaa päätoimittajaamme ja todellista journalismin ammattimiestä Pekka Kostamo kiittäen.

Leif Eklöf
vt. päätoimittaja
webmaster@klubi.fi

Klubisali täyttyi jälleen merkkipäivävieraista

Ulkona jäätävä pakkaneen, sisällä lämmin juhlatunnelma

Klubisali täyttyi jälleen merkkipäivävieraista

Otsikko melkein toistaa kutsuvierasjuhlaa vuosi sitten kuvaillun Klubilehden jutun otsikkoa. Silloin juhlittiin viikkoa myöhemmin, nyt torstaina 11. tammikuuta. Myöhässä ollut talvi osoitti vihdoinkin olevansa vihdoinkin tulessa.

■ ■ Klubin juhlavassa salissa vallitsi lämmin ja veljellinen tunnelma. Klubin kuoro Henrik Lambergin johdolla nostatti juhلاميelen täyteen vireeseen "Maa kauhehin on" –tunnelmoinnillaan ja rempseällä "Poiijat raitilla" –uhollaan.

Kuoro kehotti vielä: "Juo, se riemun

tu!" Siitä se alkoi, ja 80-päinen vierasjoukko oli taatusti vapautunut.

Vieraat toivotti tervetulleiksi puheenjohtaja Matti Packalén, joka uskoi että talouselämän nousukauden jatkuminen on toiveikas merkki myös Klubille. Kun Riitta Malmberg vielä ylpeänä esitteli loistavan gourmet-menunsa blineineen ja Ahvenanmaan karitsoineen, olimme kaikki valmiit täydelliseen juhlaan.

Tilaisuuden yleisesittelystä ei pidä unohtaa johtokunnan kuopuksen Tuomas Koljosen juhlapuhetta. Siinä hän kuvaili tekniikan historiallista merkitystä

Tuomas Koljonen puhui merkkipäivällän vieraille.

yhteiskunnallisessa kehityksessä ja visioi myös teknologiavetoista tulevaisuutta.

Koljosen mukaan kehitys ja edistymisen ovat nyt kutsuvieraina olleiden ikäpolvien ansiota. He heittävät puolestaan haasteen nuoremmille ja ovat Koljosen mielestä kokemuksensa ansiosta varmasti myös näiden tukena.

Tuomaksen asiapitoinen juhlapuhe nostatti pöydissä hyväksyvää hyrinää. Ruokahalukin oli mukavasti koholla.

”Kalevala ja Elias myös ihanteiksi”

Istuin illallispöydässä diplomi-insinööri Pekka Kivimäen (70) vieressä, joka ilmoittautui Elias Lönnrot- ja Kalevala-faniksi. Hän ehdotti, että Klubi nostaisi ne Sibeliuksen ja Mannerheimin rinnalle Klubi-ihanteiksi.

”Kalevala on ollut tälle maalle pohja-

ton luovuuden lähde”, Kivimäki sanoi.

Pekka Kivimäki tuli Klubin jäseneksi 1974. Hänen kumminsä oli Jori Susiaho, jonka tyttärille hän opetti matematiikka. Kivimäki veti aikoinaan monia Alkon kiinteistöprojekteja, mm. Ruoholahden varaston rakennustyötä, joka tuolloin oli Suomen suurin rakennushanke – mukana oli esimerkiksi 14 insinööritoimistoa. Alkon palveluksessa hän oli 27 vuotta ja hallinnoi firman kiinteistöjä, jotka olivat arvoltaan 3–4 miljardia markkaa.

Nyt Pekka viihtyy Klubilla sen hyvän ohjelman parissa. Hän arvostaa Klubia, jonka tilaisuuksissa esiintyjät ovat ”Suomen parhaita – samoin klubiveljet”!

Vuorineuvos Pessi maalaa akvarelleja

Vuorineuvos Yrjö Pessi (80) oli aikoinaan esimieheni Kemirassa. Tietenkin jututin

Gunnar Laatio, Simo Zitting, Matti Packalén, ja Mikko Pohtola keskustelivat Tuomaksen puheesta.

häntä, arvostamaani henkilöjohtajaa, joka toimi porukan edessä tai mukana eikä yläpuolella näkymättömissä.

Pessi on kirjoittanut paljon, puhunut ja opettanut monille johtamisesta. Kaukolan pojan kynänjälki on näkynyt ja ääni kuulunut myös Karjala-keskustelussa. Nyt hän maalaa myös akvarelleja.

”Kaksi akvarellia on esillä Klubin näyttelyssä huhtikuussa”, hän ylpeänä paljastaa. Pessin akvarelleja luonnosta ja Karjalan maisemista on ollut näyttelyissä jo muuallakin.

”Vaimo kruksaa avec-tilaisuudet”

Lääkäri Risto Kiurun (”korva, nenä, kurku”) suhde Klubiin on ohuenlainen. Tämä seitsemänkymppinen myöntää käyvänsä Klubilla vähänlaisesti.

”Vaimo sen sijaan kruksaa kaikki

avec-tilaisuudet, joten kyllä täällä tulee käytyä.”

Risto Kiuru jäi eläkkeelle Sanoma Oy:n työterveyslääkärin tehtävistä vuonna 1985 oltuaan niissä 20 vuotta. Nyt hän hoitaa vielä yhtä praktiikkaa kahdesti viikossa.

Lääkärin ammatin Kiuru tuli valinneeksi ehkä jonkinlaisesta kutsumuksesta. ”Siinä oli takana pelastamisen ajatus.” Siksi hän olikin valmistuttuaan 60-luvun alussa yhden kesän kunnanlääkärinä Kivijärvellä Keski-Suomessa – ”mutta se riitti”.

Ennen ei Riston mukaan ollut jonoja lääkäriille. Mutta kun uudet lait tulivat 70-luvulla, syntyivät jonot ja lääkäripula. Se johtui siitä, että ”lääkärit ne vain istuivat aina niissä miitinkiloissään”! Näin on joku potilas hänelle asian ilmaissut.

”Työstä oppii, kun on vastaava”

Päätoimittaja Risto Monto (70) lähti eläkkeelle Talouselämästä, jossa vierähtivät vuodet 1972—2001. Päätoimittajana hän oli puolet tuosta ajasta.

Päätoimittajan vastaavuus tiedotusvälineessä – ja johtajan vastuu muuallakin – on Pertin mukaan erittäin opettavaista. ”Työstä oppii, kun on vastaava ja tekee sen, minkä itse ymmärtää oikeaksi.”

Hän täsmentää vielä: ”Pitää tehdä se, mikä omasta mielestä on oikein. Se on talonpoikaisjärkeä, asioiden selkeyttämistä ja oikaisemista”.

Pertti Monton suhde Klubiin on vähäinen. Hän myöntää häpeävänsä sitä, koska Klubin tarjonta on hyvää.

”Viisaita sanoja nuorella miehellä”

Gunnar Laatio (91) istui pääpöydässä, mutta rohkenin tältä vanhalta ”eduskuntatututultani” udella hänen tunnelmiaan.

Yli-insinööri oli loistavalla tuulella: ”Vanhana kuoromiehenä pidin kuoron alkulauluista. Klubin johtoa on kiitettävä oivallisista järjestelyistä, ja ’nuoren miehen’ sanat olivat juhlapuheessa viisaita”.

Nuori insinööri tuli lounaille

Nuori insinööri Pekka Mannio (87) tuli Klubin jäseneksi 1945. Klubi oli sodan

jäljiltä ukkoutunut, mutta lounaat olivat sopivia. Tuotantotalousinsinööri Mannio työskenteli tuolloin silloisessa Teollisuusliitossa.

Sittemmin Mannio on vetänyt omaa suunnittelutoimistoa ja tehnyt itsenäisiä konsultintöitä sekä pitänyt joitakin hallitusjäsenyyksiä. Eläkkeelle hän jäi pitkän työrupeaman jälkeen vasta vuonna 2000!

Klubin jäseneksi Pekka Mannion veti Arvo Puukari. Mukana tuli myös pikkuveli Mikko Mannio.

”Hoiija sie”, bluffaa stadin kundi

Pöytänaapuri, talouspäällikkö Eero Lehmusvuo (70) on stadin kundi, ollaanhan nyt helsinkiläisessä klubissa.

Kuitenkin hän sanoo koko elämänsä ajan bluffanneensa olevansa karjalainen: Eeron huumoripitoinen motto on ollut (työkavereille ja monille muillekin): ”Hoiija sie tää”!

Pekka Kostamo

Tuomas Koljonen kutsuvierasillassa:

Tekniikka ja tuottavuus kehittyvät – päätöksiin tarvitaan silti kokemusta

Arvoisat merkkipäiväanne viime vuonna viettäneet kutsuvieraat, Klubin kunniapuheenjohtaja, kunniajäsenet ja hyvät klubiveljet!

Helsingin Suomalainen Klubi on jo 1940-luvulta alkaen järjestänyt erityisen tilaisuuden onnitellakseen ja kunnioittaakseen tasavuotia täyttäneitä jäseniään. Kutsuttuina tänä Suomen itsenäisyyden 90:ntenä juhluvuonna ovat kaikki viime vuonna 70, 75, 80 ja 85 vuotta täyttäneet sekä kaikki yli 90-vuotiaat klubiveljet. Klubimme täytti viime vuonna 130 vuotta ja yhteensä tänne oli tänään kutsuttuina 130 henkeä, joista 55:n oli tarkoitus saapua. Vanhimmat paikalliolijat ovat professori Simo Zitting ja yli-insinööri Gunnar Laatio, molemmat 91 vuotiaita.

Tänä iltana teidän isäntänänne toimii Klubin johtokunta. Haluan toivottaa teidät kaikki sydämellisesti tervetulleiksi tähän teidän merkkipäiväjuhlaanne.

Teknologia nostaa tuottavuutta

Aion tässä juhlapuheessa tarkastella tärkeimpien teknologisten keksintöjen leviämistä ja niiden merkitystä tuottavuudelle ja hyvinvoinnille. Te tänään täällä merkkipäiväanne viettävät olette omalta osaltanne olleet mukana edesauttamassa niiden leviämistä ja olette olleet koke-

massa niiden vaikutuksia.

Tuottavuudella tarkoitetaan taloudellisen tai tuotannollisen prosessin panosten ja tuotosten välistä suhdetta. Tuottavuutta mitataan jakamalla tuotanto tehdyn työn määrällä.

1800-luvulla tulivat höyrykone ja rautatiet. Viime vuosisadan alkua vauhdittivat sähkö, polttomoottori ja puhelin. Näiden tuottavuutta parantavien keksintöjen leviämisen siivittämä talouden nousukausi päättyi 1930-luvulla suureen lamaan. Taloustieteilijät eivät edelleenkään ole yhtä mieltä siitä, mitkä syyt laman aiheuttivat. Yhden näkemyksen mukaan uusia merkittäviä keksintöjä ei ollut riittävästi kasvua tukemassa.

Suuret keksinnöt matkapuhelimen takana

Saksalainen fyysikko Heinrich Herz lähetti ensimmäisenä sähkömagneettisia aaltoja kokeissaan vuonna 1888. Ensimmäinen radiosähkösanoma lähetettiin Atlantin yli 1902. Simon ja Gunnarin syntymävuonna 1915 lähetettiin ensimmäistä kertaa puhetta Amerikasta Pariisiin. Nämä keksinnöt loivat perustan myös meille suomalaisille myöhemmin merkitykselliseksi nousseen matkapuhelimen tekemiselle 1980-luvulla. Useat eri keksijät edesauttoivat television syntyä 1920-luvulla ja väritelevisiön tuloa 1950-luvulla. Tänä vuonna insinöörit rikastuttavat elämääm-

me television pakkodigita-
lisoinnilla.

Autojen, lentomatkus-
tamisen ja televisioiden
yleistyminen lähes kaikki-
en länsimaalaisten käyt-
töön viime vuosisadan
toisella puoliskolla nosti
perustavalla tavalla tuot-
tavuutta ja hyvinvointia.
Autoissa on aina ollut va-
kiovarusteina moottori ja
kääntyvät etupyörät. Au-
tojen käyttömukavuus ja
turvallisuus toki parantu-
vat jatkuvasti ja niiden ai-
heuttamat ympäristöhai-
tatkin pienenevät. Myös
tieyhteydet ovat parantu-
neet. Lentomatkestäminen ei ole merkit-
tävästi muuttunut viimeisten vuosikym-
menien aikana. Lennetään 800 kilomet-
rin tuntinopeudella lentokentältä toisel-
le lentokentälle. Videot mahdollistivat
usia television käyttötapoja, kun taas
DVD, digi- ja teräväpiirtotelevisio ovat jo
marginaalisempaa kehitystä. Autot, len-
tokoneet ja televisiotekniikka kehittyvät
edelleen, mutta tämä kehittyminen ei
enää merkittävästi vaikuta yhteiskunnan
tuottavuuteen. Ne ovat jo pitkään toi-
minnallisesti hoitaneet perustehtävänsä,
ja käyttäjien määrän kasvu on suhteelli-
sen hidasta.

**Tietokoneet,
sovellukset,
internet ja
sähköposti ovat
edesauttaneet
kaikkien alojen
etenemistä.
Tietokoneemme
ovat jo jonkin
aikaa olleet
tasolla, jolla vain
harva ihmisen tai
yrityksen ongelma
jää ratkaisematta
käsittely-
kapasiteetin
puutteen takia.**

kyiseen tietoyhteiskuntaan johtaneen
huikean kehityksen. Menneenä jouluna
kuka tahansa pystyi ostamaan kaupasta
kotitietokoneen, joka suorittaa miljardi
liukulukulaskutoimitusta sekunnissa ja
tallettaa massamuistiinsa seitsemänsä-
taaviisikymmentä miljardia merkkiä.

Tietokoneet, sovellukset, internet ja
sähköposti ovat edesauttaneet kaikki-
en alojen etenemistä. Tietokoneemme
ovat jo jonkin aikaa olleet tasolla, jolla
vain harva ihmisen tai yrityksen ongelma
jää ratkaisematta käsittelykapasiteetin
puutteen takia. Tamperealaisen konepa-
jan tuotannonohjauksjärjestelmä ei pysty

Puolijohteet olivat huikea harppaus

Bell-laboratoriot esitteli
ensimmäisen puolijoh-
detransistorin vuonna
1948. Jack Kilby keksi
integroidun piirin vuon-
na 1958. Intel rakensi
ensimmäisen mikropro-
cessorin vuonna 1971.
Gordon Mooren kuului-
san havainnon mukaan
transistorien lukumäärä
integroiduissa piireis-
sä saadaan kaksinker-
taistettua aina kahden
vuoden välein. Tämä
on mahdollistanut ny-

puolittamaan kompo-
nenttivarastoihin sitou-
tunutta pääomaa, vaikka
se siirretään toimimaan
kaksi kertaa nopeammal-
la tietokoneella.

Toiminta tehostui kommunikaatiolla

Matkapuhelimien yleis-
tyminen on muuttanut
maailmaa. Nykyään soi-
tetaan ihmisille heidän
olinpaikastaan riippu-
matta, kun vielä pari-
kymmentä vuotta sitten
soitettiin tietyn pöydän

jollekin kulmalle. Puhepostilaatikko mah-
dollistaa viestin jättämisen riippumatta
siitä, onko toisella osapuolella mahdolli-
suus vastata samaan aikaan. Näillä muu-
toksilla on ollut valtava merkitys tuot-
tavuuden kasvulle. Erään suomalaisen
puhelinoperaattorin palvelu, joka läheti
matkapuhelimeen joka päivä uuden
blondivitsin, hauskuutti varmaan sen
käyttäjää, mutta tuottavuuteen sillä ei
ollut vaikutusta.

Monta varmaksi veikattua voittajaa-
kin on osoittautunut tarpeettomaksi. Ku-
vapuhelimen yleistymistä on ennustettu
useita vuosikymmeniä. Jo kauan jokainen
sähköinsinööri on pystynyt sellaisen ha-
lutessaan rakentamaan. Tänään kuka ta-

**Monta varmaksi
veikattua
voittajaaakin on
osoittautunut
tarpeettomaksi.
Kuvapuhelimen
yleistymistä on
ennustettu useita
vuosikymmeniä.**

**Jo kauan jokainen
sähköinsinööri on
pystynyt sellaisen
halutessaan
rakentamaan.**

hansa voi ostaa kaupasta
laitteet, joiden ominai-
suudet mahdollistavat
kuvapuhelun, mutta
massamarkkinatuotetta
tai -palvelua ei ole synty-
nyt. Kysyntää luovaa tar-
vetta ei ole. Perinteisen
äänipuhelun välittämä
informaatio on jo hyvin
kokonaisvaltaista, ja vas-
tapuolen kuvan näkemi-
sen antama lisäarvo on
siihen verrattuna pieni.
Kiireisessä maailmassa
osa äänipuheluista kor-
vautuu pelkistetyimmil-

lä viestintämuodoilla kuten matkapu-
helimen tekstiviestillä tai sähköpostilla.
Enemmän ei ole aina parempaa.

Jatkuvatko tuottavuuskasvu ja nousukausi?

Elämme nyt maailmanlaajuista nousu-
kautta. Sen perustana on kylmän sodan
päättymisen lisäksi lähes kaikkien länsi-
maalaisten käyttöön levinnyt henkilökoh-
tainen tietokone, internet, sähköposti ja
matkapuhelin. Niiden yleistymisen on
mahdollistanut merkittävän tuottavuu-
den nousun ja sitä kautta talouskasvun.

Tämä nousukausi, niin kuin kaikki
muutkin tähänastiset nousukaudet, ke-
hittää tuottavuuden nousun hiipussa

talouteen kasvavia epäta-
sapainoja, joiden purkau-
tuessa se tulee aikanaan
päättymään. Ensimmäi-
sen epäjatkuvuuskohdan
näimme tämän vuosikym-
menen alussa niin kutsu-
tun teknokuplan puhjetes-
sa. Taloussyklille otettiin
tuolloin jatkoaikaa korko-
tasoa alentamalla.

Vallankumouksellisia keksintöjä tarvitaan

Teknologian kehitys jat-
kuu, mutta suuret tuot-
tavuuspyrähdykset, jotka
liittyvät nyt levityksessä
oleviin keksintöihin, on jo
valjastettu käyttöön. Uudet innovaatiot
tulevat joskus tuottamaan uusia voimak-
kaan kehityksen jaksoja. Potentiaalia suu-
reen muutokseen on esimerkiksi energi-
assa. Kymmenkertainen parannus ener-
gian tuotannossa tai varastoisissa olisi
vallankumouksellinen. Päästäänkö tähän
fuusioreaktiolla tai jollain vielä tekemät-
tömällä keksinnöllä? Milloin se yleistyy?
Tällaisia asioita voimme vain arvailla.

Maailman kansantuotteen nostami-
nen esimerkiksi ylimääräisellä kymmenel-
lä prosentilla vaatii lisäarvoa, joka vastaa
sadan Nokian liikevaihtoa. Tämä ei syn-
ny digitaalisen television tai kuvapuheli-

**Maailman
kansantuotteen
nostaminen
esimerkiksi
ylimääräisellä
kymmenellä
prosentilla
vaatii lisäarvoa,
joka vastaa
sadan Nokian
liikevaihtoa.
Tämä ei synny
digitaalisen
television tai
kuvapuhelimien
avulla.**

mien avulla. Kokemam-
me vahva tuottavuuden
kasvu on luonut odotuk-
sen tuottavuuden vah-
van kasvun jatkumisesta.
Kokemamme kasvu
on kuitenkin perustunut
poikkeukselliseen puoli-
johteiden keksimisen sii-
vittämään kehitykseen.
Siinä on edelleen paljon
potentiaalia teknisel-
le jatkokehittymiselle,
muttei välttämättä uu-
den tuottavuuspyräh-
dyksen käyttövoimaksi.

Te merkkipäiväanne
tänään juhlivat klubivel-
jet olette kokeneet Suo-

men sodat, jälleenrakentaneet tämän
maan, olette olleet mukana luomassa
suomalaista hyvinvointiyhteiskuntaa,
nähteen 1990-luvun laman ja sen jälkei-
sen loistavan nousun. Te olette kokeneet
ja eläneet tähän saakka mielenkiintoisin-
ta teknologian historian ajanjaksoa.

Kokemustanne käytetään hyväksi!

Kun seurataan mitä tahansa talouden
tulevaa kehityspolkua, nuoremmat ikä-
polvet tulevat seuraavien vuosien aikana
jälleen joutumaan suurten haasteiden
eteen. Suomalainen yhteiskunta, yrityk-

set ja yksilöt tulevat tekemään ratkaisuja,
jotka toivottavasti tulevat viemään mei-
tä taas vuosikymmeniä voittajina eteen-
päin. Näissä valinnoissa nojataan usein
kokeneempien näkemykseen.

Haluankin lopuksi esittää toivomuk-
sen, että jatkatte arvokkaiden kokemuk-
sienne jakamista seuraavien sukupolvi-
en ja nuorempien klubilaisten kanssa.
Tämän maan on helpompi navigoida
tulevaisuudessa, jos näkemyksenne on
tuotu julki artikkeleissa, historiikkeissa ja
kirjoissa tai ne ovat yrityksiemme käytös-
sä neuvonanto-, mentorointi- ja hallitus-
työn muodossa.

Sequiturque patrem non
passibus aequis

Seuraa isänsä jälkiä
mutta eri askelin

TUPAKOINTIRAJOITUKSIA KLUBILLA

**Vuoden 2007 alusta on otettu
käyttöön tupakointikielto
seuraavissa tiloissa:**

**Juhlasali
Ala-aulan baarin tiski
Pohjola-kabinetti
Pankkikabinetti
Kaikki kolmen kerroksen
käytävät**

**Rajoitukset johtuvat
tiukentuvasta lainsäädännöstä
tulakoinnin suhteen.**

**Kielletyt alueet on merkitty
pienillä kylteillä.**

Johtokunta

**SÄÄNNÖT EIVÄT OLE VIELÄ
LOPULLISET.**

Kun Svinhufvud odotteli vallan porstuassa...

Suomen itsenäistyminen 80 vuotta sitten ei ollut juhlaa

Itsenäisyysjulistus, joka on otsikoitu "SUOMEN KANSALLE.", päivätty "Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1917" ja jonka allekirjoituksena on Suomen Senaatti ja senaattorien nimet, on historian oppikirjasta tuttu. Se on yhtä tuttu kuin Marsalkan kirje Suomen Äideille vapaudenristeineen kaikissa maan kirkoissa, yhtä tuttu kuin lippu ja vaakuna.

Niin tuttu, että tuskin tulee kysyneeksi, miksi päiväyksenä on 4. 12. eikä itsenäisyyspäiväksi vakiintunut 6. 12. Ja miksi maan itsenäisyyden kansalle julistaa ylimmän toimeenpanovallan haltija senaatti eikä lainsäätävä eduskunta? Joulukuussa 1917 ei ollut niinkään ilmeistä, kenen asia oli julistaa ja mitä.

Pyrkimys suurempaan irrallisuuteen Venäjästä, autonomian laajentamiseen, ei vain ennalleen palauttamiseen, oli Suomen poliittisen kentän toimijoilla yhteinen jo Venäjän maaliskuun 1917 vallankumouksesta saakka, johon keisarivalta ja siis Suomen ja Venäjän persoonaaliunioni päättyi. Henkiset ja taloudelliset siteet eivät kuitenkaan noin vain katkenneet.

Venäläinen leima Suomen hallinnossa

Toki pidettiin maassa olevaa venäläistä sotaväkeä aiheellisesti vieraina miehitysjoukkoina, ja aina sitä enemmän, mitä omavaltaisemmin ja väkivaltaisemmin nämä käyttäytyivät. Venäläiset olivat kuitenkin sadan vuoden aikana vahvasti painaneet oman leimansa Suomen hallintoon sekä liike- ja kulttuurielämään.

Maassa oli runsaasti venäläisiä laitoksia, ja niiden palveluksessa oli paljon suomalaisia. Venäjällä, paitsi pääkaupungeissa myös muualla, Siperiaa myöten, oli runsaasti suomalaista yritystoimintaa, työväkeä ja pääomaa. Pääkaupungissa Pietarissa oli suomalainen koulu ja kaksi suomalaista seurakuntaa.

Keisarin armeijassa taisteli satoja suomalaisia vapaaehtoisia Saksaa ja Itävaltaa vastaan. Tämän päivän näkökulmasta, kaiken sen vierauden lävitse mitä tun-

*Digitaalinen
näkemys vuodelta 2007
tunnetusta
maalauksesta. (YK)*

Tiedettiin, ettei Venäjän hallitus ollut niinkään halukas päästämään otettaan irti Suomesta, kun aiheellisesti pelättiin, että Saksa hyökkäisi Pietariin Suomen kautta.

nemme Venäjää, toista maata ja kulttuuria, kohtaan, ei ole helppo tajuta, miten paljon yhteistä keisari-Venäjällä ja Suomen suuriruhtinaskunnalla oli.

Maaliskuun kumous loi väliaikaisen tilan

Keisarin välitön perillinen oli väliaikainen monipuoluehallitus, jonka väliaikaisuus syvästi tajuttiin. Ei vain voitu tietää, millaiseksi tilanne vakiintuisi Saksan-sodan ahdistamalla Venäjällä ja millaiseksi Suomen eduskunnassa.

Siellä pääosan vuotta 1917 sosiaalidemokraateilla oli sodanajan vaaleissa 1916 saavutettu enemmistö. Eduskunnan puhemiehenä oli **Kullervo Manner** ja senaatin varapuheenjohtajana (pääministerinä) **Oskari Tokoi**.

Sosiaalidemokraatit laskivat enemmän Venäjän vallankumousliikkeen kuin väliaikaisen hallituksen varaan ja päättivät kesäkuisessa puoluekokouksessaan (15. - 18.6.1917) pyytää kaikkien sosiaalidemokraattisten puolueiden, erityisesti Venäjän, vaikutusta Suomen itsenäisyyden saavuttamiseksi ja turvaamiseksi.

Venäjällä vahvimpina olivat tuolloin sosiaalidemokraattinen mensevikkipuolue ja sosiaalivallankumouksellinen puolue bolševikit. Ne olivat nimestään huolimatta (bolše = enemmän) pieni vähemmistö.

Sosiaalidemokraatit laativat valtalain, jolla Suomen korkeimman vallan haltijaksi määrättiin maan eduskunta. Laki hyväksyttiin 18.7. äänin 163 - 55. Maa-laisliitto ja porvarilliset itsenäisyysmiehet, joita oikeistossa oli vähemmistö, tulivat mukaan. Laki oli Suomen ensimmäinen itsenäisyydenjulistus, mutta sikäli kompromissi, että ulkopoliittiset ja sotilasasiat jätettiin vielä Venäjän valtaan.

Tiedettiin, ettei Venäjän hallitus ollut niinkään halukas päästämään otettaan irti Suomesta, kun aiheellisesti pelättiin, että Saksa hyökkäisi Pietariin Suomen kautta. Enemmistöään sosiaalidemokraatit käyttivät hyväkseen myös hyväksyttämällä eduskunnassa kaksi sisäpoliittisesti aivan keskeistä ratkaisua: uudet kunnallislait, jotka laajensivat yhtäläisen äänioikeuden periaatteen kunnallishallintoon ja kahdeksan tunnin työaikalain, jota erityisesti maatalojen isäntien oli mahdollon hyväksyä.

Vilja ei kasva eivätkä eläimet syö ja lehmät lypsä virka-ajan puitteissa. Lait hyväksyttiin mutta jäivät Venäjän hallituksen vahvistusta ja voimaantumaa vaille.

Eduskunta hajotettiin

Venäjän väliaikainen hallitus reagoi kuitenkin keisarikin olisi reagoinut ja hajotti eduskunnan. Uudet vaalit määrättiin toimeenpantaviksi lokakuun alussa. Tuli-

Jos oli sosialistien kenttä jakautunut parlamentaarisiipeen ja vähitellen kasvavaan vallankumoussiipeen, hajanainen oli porvarienkin kenttä.

ko senaatin tunnustaa väliaikaisen hallituksen valta ja julkaista hajotusmanifesti vai ei? Porvarit näkivät tässä tilaisuuden muuttaa eduskunnan voimasuhteita. Vuoden 1916 vaalitulokseen oli vaikuttanut äänestyslaiskuus, kun valtiopäivien merkitykseen ei sodan oloissa ja venäläisen senaatin hallitessa uskottu. Sosialistit eivät halunneet tunnustaa Venäjän väliaikaisen hallituksen oikeuksia. Kenraalikuvernööri Stahovits saapui senaatin talousosaston istuntoon ensi keran virkakautenaan ja antoi ratkaisevan äänen hajotusmanifestin julkaisemisen puolesta.

Ammattiyhdistysjohtaja Tokoin senaatin asema oli vaikea. Suomen edellinen venäläinen senaatti oli vähät välittänyt varmuusvarastojen keräämisestä kriisiaikaa varten. Viljantuonti Venäjältä oli ehtynyt sodan vuoksi, ja maataloustuotteille määrättiin rajahinnat mustan pörssin hillitsemiseksi.

Maataloustuottajat valittivat, että hinnat alittivat tuotantokustannukset. Viljaa kätettiin, karjaa teurastettiin, keinottelu yltyi, huhut lisääntyivät voi-ym. varastoista, joita valkoiset ja nyt myös punaiset herrat eivät päästäneet jakeiluun. Venäläiset sotilaat yllyttivät levottomuuksiin.

Tulee painottaa, että sisäinen sopusuhteiden monipuoluesenaatissa oli hyvä. Puheenjohtajan kykyä kunnioitettiin, ja

siinä, missä senaatin käytännöt erosivat yhdistyselämän käytännöistä, entistä kaivosmiestä Tokoita opastettiin ja hän oppi. Tunnepuhuja Tokoi käytti julkisudessa dramaattista kieltä, senaatin puheenjohtajana hän oli korrekti.

Sosiaalidemokraatit kyllästyivät turhauttavaan tilanteeseen. Ensin (kirjailija, maisteri) **Wuolijoki**, sitten (ammattiyhdistysjohtaja) Tokoi, (historioitsija) **Voionmaa** ja (arkeologi) **Ailio** jättivät paikkansa senaatissa. (Opettaja) **Paasi-vuori** ja (toimitusjohtaja, tuomari) **Tanner** odottivat syyskuuhun Venäjän väliaikaisen hallituksen, laillisen hallituksen, vapauttavaa päätöstä!

Lokakuun eduskuntavaaleihin sosialistit menivät epä tietoisina. He pitivät hajotettua Mannerin eduskuntaa laillisenä ja vaaleja laittomina, mutta vaaleihin oli mentävä. Nukkuvat porvarit olivat nyt heränneet ja voittivat 108 paikalla sosialistien 92:ta vastaan.

Jos oli sosialistien kenttä jakautunut parlamentaarisiipeen ja vähitellen kasvavaan vallankumoussiipeen, hajanainen oli porvarienkin kenttä. Täyden itsenäisyyden ajajat olivat vähemmistönä. Olihan maassa runsaasti miehitysjoukkoja, eikä omaa sotaväkeä eikä järjestysvaltaakaan sitä vastaan asetettavissa. Itsenäisyys oli epärealistinen ajatus.

Maalaisliitto yritti päästä väliin lämmittämällä kesäisen valtalain. Oikeisto pelasi sosialistien ja maalaisliiton ehdotukset vastakkain ja taktikoi valtionhoitajaesityksen voittoon.

Lokakuun kumous oli vähemmistön kaappaus

Marraskuun 7. päivänä koettiin Pietarissa ns. lokakuun vallankumous. Itse asiassa se oli vähemmistön vallankaappaus, joka aloitti seitsemänkymmenvuotisen verellä ja terrorilla hallitsemisen perinteen. Se jatkoi myös Nikolai I:n lähes sata vuotta aiemmin käynnistämää sortovaltaa, jos niin halutaan tulkita.

Suomessa politiikan osapuolten suhteet venäläisiin kääntyivät päinvastaiseen. Venäjän vallankumouhallitus oli nyt sosialisteille tervetullut liittokumppani, porvareille kaikkea muuta. Täysi itsenäisyys ja irtautuminen tällaisesta hallituksesta tuli nyt useimpien porvarien ohjelmaksi, niin hurjalta kuin sen täytyikin tuntua. Kauanko Venäjän kapinahalitus pysyisi vallassa? Miten sen seuraaja asennoituisi Suomeen?

Uusin tutkimus on kysynyt, oliko bolsevikivallankumous sittenkään kaappaus vai oliko se enemmistövallankumous. On vedottu siihen, että massat tervehtivät sitä (aluksi) ilolla. Mutta oliko "massojen" eli suurelta osalta lukutaidottoman väen reaktio tietoinen valinta bolsevikkien, sosiaalivallankumouksellisten, (sosiaalidemokraattisten) mensevikkien ja (porvarillisten liberaalien) kadettien ideologisten finessien välillä?

Suomalaiset puolueet (vanha ja nuori) ja ruotsalainen puolue eivät oikein

luottaneet eduskunnan edellytyksiin käyttää korkeinta valtaa kriisitilanteessa, maalaisliitto oli välittävällä kannalla. (Eihän autonomiakauden valtiopäivillä ollut ollut kuin kovin rajallinen valta, ja statistin osassa itsenäisen Suomen eduskunta oli myös sittemmin talvi- ja jatkosodan kriisivuosina.)

Miten kävisi korkeimman vallan haltijaksi kolmimiehinen valtionhoitajakunta, esimerkiksi Svinhufvud (nuors.), Alkio (ml) ja Tokoi (sd)?

Sosialistit puhuivat pilkaten kolmen kuninkaan kirjasta. Neljän kuninkaan kirja oli tutumpi. Kun valtionhoitajaesitys tuli äänestykseen, sosialistit esittivät vastaehdotuksena paketin, johon sisältyivät kesällä (Venäjän hallitukselta) vahvistamatta jääneet kunnallislait, työaikalaki ja lisäksi vanhuus-, työkyvyttömyys- ja sairausvakuutukset, verotuksen uudistaminen, senaatin erottaminen ynnä muuta, kaikki ilmaistuna provokatiivisella kielellä.

Maalaisliitto yritti päästä väliin lämmittämällä kesäisen valtalain. Oikeisto pelasi sosialistien ja maalaisliiton ehdotukset vastakkain ja taktikoi valtionhoitajaesityksen voittoon. Valtionhoitajalain toimeenpanoa jarrutettiin, eikä siitä koskaan sellaisena tullut todellisuutta.

15.11. sosialistit toivat valtalain uudelleen käsiteltäväksi. Puhemies **Lundson** ei ottanut sitä äänestykseen vanhan

Porvarillisten eduskuntaryhmien edustajakokouksessa senaatin puheenjohtajan Svinhufvudin ajama itsenäisyysajatus oli yhä vastatulessa.

perustuslain vastaisena. Maalaisliitto esitti, että kun valtalain laatimisen aikaista esivaltaa ei enää ollut, valtalaki hyväksyttäisiin nyt eduskunnan käyttäessä lakien vahvistusvaltaa vahvistamispäivästään voimaan tulevana. Tämä päätös meni läpi äänin 127 - 68.

Saman tien vahvistettiin aamuyöllä 16.11. kunnallislait (147 - 45) ja työaikalaki (149 - 42). Puhemieshisto yritti ehdottaa, että "korkeinta valtaa" - nyt siis ilman sotalaitosta ja ulkopoliittikkaa koskevia rajoituksia - käyttäisi toistaiseksi senaatin talousosasto. Maalaisliiton ehdotus eduskunnan itsensä asettumisesta korkeimman vallan haltijaksi voitti äänin 127 - 68. Jos valtalain hyväksymispäivä 18.7. oli jossakin mielessä ensimmäinen itsenäisyydenpäivä, 16.11. oli toinen.

Vastakkaisuudet jyrkkeneivät

Tämä kaikki oli omiaan jyrkentämään vastakkaisuuksia. Parlamentin ulkopuolisten menettelytapojen kannatus kasvoi sosiaalidemokraattisessa puolueessa ja etenkin ammattiyhdistysliikkeessä, johon oli liittynyt tuhansittain nuorta, aiempaa oikealta vasemmalle ulottuvaa yhtenäistä Venäjän-vastaista politiikkaa tuntematonta väkeä.

Aloite vasemmalla liukui sosiaalidemokraattiselta puoluetuimikunnalta ja eduskuntaryhmältä perustetulle vallan-

kumoukselliselle keskusneuvostolle ja vähitellen myös punakaartille, joka ei tunnustanut muuta herraa kuin itsensä, narodnaja volna kansan tahto.

Sosiaalidemokraattien parlamentaarinen siipi yritti yhä sovitella ja torjui muun muassa ajatuksen, että senaattia kiristettäisiin kieltämällä siltä lainanottovaltuudet, mitä äärimmäisyysmiehet esittivät. Sitä ei voinut tehdä, kun valtion kassa oli vararikkotilassa.

Mutta puoluekokous kallisti korvansa ulkomaalaisille asiantuntijoille, joita olivat siellä vierailevat **Aleksandra Kollontay**, niin kaunis nainen etteihän hän voinut olla väärässä, ja muuan **Josif Dzugashvili**, mustaviiksinen georgialainen, vähemmistökansallisuuksien komissaari, joka oli ottanut vaatimattoman taistelunimen Teräksinen. Vähemmistökysymykset olivat myöhemminkin Teräksisen erityisen harrastuksen kohteena.

Porvarillisten eduskuntaryhmien edustajakokouksessa senaatin puheenjohtajan Svinhufvudin ajama itsenäisyysajatus oli yhä vastatulessa. Mikä itsenäisyysjulistus sellainen on, joka annetaan miehitetyssä maassa, kysyi Svinhufvudin puolue-vaikkei linjatoveri professori Ståhlberg. Tyhjää puhetta.

On odotettava Venäjän vallankumouhallituksen ja Saksan rauhantunnustelujen tulosta ja koetettava vaikuttaa Saksaan, jotta rauhanehtoihin voitaisiin

Svinhufvudilla oli lakinippu, johon yhtenä sisältyi itsenäisyysjulistuksena tuntemamme julistus "Suomen kansalle".

sisällytetään venäläisen sotaväen poistuminen Suomesta, kun Saksan hyökkäystä olisi nyt enää turha pelätä. Maalaisliitto oli sitä mieltä, että ensin julistetaan maa itsenäiseksi ja sitten toteutetaan itsenäisyys käytännössä. Tälle kannalle Svinhufvudin senaatti asettui.

Svinhufvud antaa "erään ilmoituksen"

Joulukuun 4. päivänä eduskunnan puhe mies, epäroivän miehen maineen saanut pankinjohtaja Lundson ilmoitti kokoon-tuneelle eduskunnalle, että senaatin puheenjohtaja oli tulossa antamaan "erään ilmoituksen". Senaatti marssi saliin täylisluokuisena.

Svinhufvudilla oli lakinippu, johon yhtenä sisältyi itsenäisyysjulistuksena tuntemamme julistus "Suomen kansalle". Etukäteen oli sovittu, että maalaisliiton **Kyösti Kallio** ehdottaisi eduskunnan yksinkertaisesti hyväksyvän senaatin esityksen. Svinhufvudin mielestä eduskunnan hyväksymistä ei edes tarvittu. Hän oli jo lähettänyt hyväksymispyynnöt sähköitse Ranskan, Saksan, Englannin ja Yhdysvaltain hallituksille.

Kovin tyylikkäästi ei kysymyksestä selvitty. Kullervo Manner, edellinen puhe mies, teki sosialistien vastaehdotuksen suomalais-venäläisen neuvottelukunnan asettamisesta itsenäisyyden ehdoista sopimaan. Itsenäisyysjulistus hyväksyttiin

6.12. äänin 100 - 88.

Julistuksen tekstillä on monta isää. Kalliota oli kuunneltu. Lopullinen käsiala lienee maan parhaan suomenkielisen lainkirjoittajan K.J. Ståhlbergin ja suomen kielen professorin E. N. Setälän. Huomiota kiinnittää, että tekstistä puuttuvat "puolueettomuus ja ystävälliset suhteet muihin valtioihin", joista oli kyllä puhuttu ja joista sitten tuli tarpeellinen osa valtioliturgiaa.

Ne olisivat tässä vaiheessa kuulosta neet mahtipontisilta, kun ulkovaltojen tunnustuksestakaan ei ollut tietoa. Ko-meassa tekstissä on tietty nöyryyden sävy velvoittavaksi koetun kansallisen tehtävän edessä.

Itsenäisyyden tunnustuksia vain ei kuulunut ulkomailta. Porvareiden mielestä tuli kääntyä Venäjän kansalliskokouksen puoleen adressilla, kunhan tämä luvattu laajapohjainen vallankumouksellinen elin kokoontuisi. Sosialistit ehdottivat viisimiehistä lähetystä Brest-Litovskin rauhanneuvotteluihin.

Eri puolueiden yhteinen lähetystö valittiin, mutta sillä ei enää ollut tilaisuutta matkustaa. Bolševikit sitten hajottivatkin Venäjän kansalliskokouksen kohta kun se oli päässyt koolle 18.1. 1918. Se siitä demokratiasta!

Venäjällä ei demokratiaa ole milloinkaan koettu. Sosialistit Wiik, Manner ja Gylling kävivät Tapaninpäivänä Pietarissa

Saksasta kerrottiin Suomen porvareille, että tunnustus oli mahdollinen, ellei Saksan tuoreella hyvällä ystävällä ja neuvottelukumppanilla Venäjällä ollut mitään asiaa vastaan.

tapaamassa **Leniniä** ja **Trotskia**. Lenin-hän oli puhunut kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta. Niin oli pienten kansojen oikeuksien puolesta oli puhunut myös Yhdysvaltain presidentti **Wilson**.

Suomalaisten annettiin ymmärtää, ettei tunnustus olisi poissa laskuista. Toisihan Suomen vallankumous sitten maan takaisin Venäjän kansojen perheeseen, jos toverit saisivat toimeksi.

Saksasta kerrottiin Suomen porvareille, että tunnustus oli mahdollinen, ellei Saksan tuoreella hyvällä ystävällä ja neuvottelukumppanilla Venäjällä ollut mitään asiaa vastaan. Svinhufvudille tuli nyt kiire: eihän edelleenkään ollut mitään takeita siitä, kuinka kauan Leninin huokuva tuoli pysyisi pystyssä ja kuinka kauan Venäjällä ylipäänsä olisi jokin tunnustettavissa oleva vallankäyttäjät.

Sosiaalivallankumouksellinen puolue oli bolševikkien vakava kilpailija. Valkoiset kenraalit kokosivat joukkojaan kolmella suunnalla. Vuoden viimeisenä päivänä Svinhufvud sai vallan porstuassa odottaessaan lähetin tuomana allekirjoitetun tunnustuksen, jonka alla olivat Leninin ja kumppaneiden nimet.

Mahtoi vanhasta tuomarista asiakirja tuntua epäviralliselta, kun Lenin oli allekirjoittanut sekä taiteilijanimellään että henkikirjoihin viedyllä nimellään VI. Uljanov. Vallankumous näytti teatterilta.

Tunnustuksia tuli tammikuussa

4.1. 1918 itsenäisyystunnustuksen vahvisti Työläis- ja sotilasneuvostojen yleisvenäläinen toimeenpaneva keskuskomitea. Vallankumous tuotti alusta alkaen näitä ylettömän pitkänimisiä toimieliimiä, jotka ehkä antoivat herkkäkorvaisen aavistaa, miten jäykkä byrokratia ja jyrkkä hierarkia tuota pikaa oli vallankumousromantiikan Venäjällä korvaava, kunhan bolševikit kukistaisivat lähidemokratiaa ajavat sosiaalivallankumoukselliset.

Samana päivänä 4.1. Suomen tunnustivat Ranska ja Ruotsi, Saksa 6.1. ja Norja 10.1. Englanti ja Yhdysvallat lykkäsivät tunnustustaan siksi kunnes maailmansodasta ja Suomen sisäisestä sodasta oli selvitty.

Eduskunta kokoontui viimeiseen istuntoonsa 25.1. Kolmen päivän kuluttua alkoi sisällinen sota, jota hyvät naapurit ja Suomen itsenäisyyden tunnustajat Ruotsi ja Saksa käyttivät hyväkseen nousamalla maihin Suomen valtioalueelle Ahvenanmaalle ja Venäjä viivytämällä joukkojensa pois vetämisestä ja aseistamalla Suomen vallankumouksellisia.

Saksa nousi sittemmin maihin Hankoon ja Kotkaan, Svinhufvudin ja hänen lähettiläänsä **Edv. Hjeltin** pyynnöstä ja Mannerheimin suuttumukseksi. Siten rikottiin Brest-Litovskin sopimus, jota Leninkin rikkoi. Saksa tuli avuksi mutta

ei siksi, että Svinhufvud oli niin mainio mies: tähtäimessä oli mahdollisuus yhtä kaikki hyökätä Pietariin, kun Venäjällä käytiin sisällissotaa.

Lisäksi Saksan haaveena oli pääsy jäättömälle Jäämerelle. Mannervaltion trauma selittää paljon niin Saksan kuin Venäjänkin historiaa.

Itsenäisenä valtiona Suomeen alettiin tosissaan uskoa vasta, kun maa oli Euroopan ja Amerikan huomion kohteena talvisodan kunnian päivinä 1939 - 40. Senkin jälkeen, näihin saakka ja mahdollisesti yhä tästedes, olemme saaneet ulkomailla vakuuttaa, ettei Suomea miehitetty toisessa maailmansodassa ja että emme ole koskaan olleet kansandemokratia. Usein yritämme turhaan.

Yrjö Larmola

Helsingin Suomalainen Klubi
ja yleinen äänioikeus:

Klubi ei torjunut naisten ja massojen ääni-oikeutta

Suomen vuonna 1907 kokoontunut eduskuntaa juhlistaan nyt "maailman ensiksi-kansanvaltaisimpana". Sehän antoi äänioikeuden naisille ja laajensi suuresti myös äänioikeutettujen miesten piiriä.

Se oli aikansa myös maailman vasemmistolaisin eduskunta.

Parlamentaarinen nykyaikaisessa mielessä se ei ollut. Senaatti oli edelleen vastuussa keisarille eikä eduskunnalle.

■ Miten ennakoitiin eduskuntauudistusta Suomalaisessa Klubissa, miesten klubissa, joka oli tottunut sanomaan painavan sanansa suomalaiskansalliseen politiikkaan?

Maalaiskansaa neuvomaan

Suomalaisen Klubin perustamisen taustana oli valtiopäivien uudelleen koolle kutsuminen runsaan puolen vuosisadan tauon jälkeen 1860-luvulla.

Valtiopäivien vaikutus kokosi hajalliset suomalaiskansalliset pyrinnot. Ruotsalaiset hallitsivat aatelis- ja porvarissäätyä, suomalaiskansalliset talonpoikaissäätyä; pappissääty oli voitettavissa suomalaiskansallisille määrätietoisella työllä. Säädystä istuivat paitsi papiston myös yliopiston ja oppikoulujen edustajat.

Klubin tavoitteena oli voittaa virkamieskunnassa alaa kansalliselle ajattelulle ja suomen kielen käytölle. Samalla oli maaseudun valtiopäivämiehiä opettava kaupunkitavoille ja parlamentin käytäntöihin, maalaisukkoja, joilla ei ennen valtiopäiviä ollut Helsinkiin ollut muuta asiaa kuin maantuotteita myymään ja kaluja ostamaan.

Puheenjohtaja **Antti Alberg** asetti kyllä Klubille kolmannenkin, suurisuuntaisen ja hyväuskoisen tavoitteen: venäläiselle esivallalle ja julkisuudelle oli kerrottava, että Suomen kansalliset pyrinnot

olivat rauhanomaisia eivätkä tähänneet eriseuraisuuteen, saati kapinaan. Tätä tavoitetta ei suostuttu myöntämään toivottomaksi ennen kuin pitkälti uuden vuosisadan puolella.

Nuorista tulee vanhoja

1870 - 80-luvuilla Suomalainen Klubi olikin leimallisesti valtiopäiväklubi, mutta ei yksin sitä eikä suljettu. Aktiivinen kansallisuusharrastus oli sinänsä passi Klubiin. Klubi täytti sitä tehtävää, mitä puoluevaltuustot ja eduskuntaryhmät täyttävät ja osin sitä mitä eduskunnan valiokunnat hoitavat nykyään: valtiopäiväasioita valmisteltiin, mielipiteitä tunnusteltiin ja muokattiin.

Neljä vuotta nuorempi Svenska Klubben oli samalla asialla. Suomalaisuusliikkeen jakautuminen vanhempaan ja nuorempaan suuntaukseen jyrkkeni jo 1870-luvulla. Itse **G.Z. Forsman** (myöhemmin **Yrjö-Koskinen**), joka oli 1860-luvulla saanut edustaa "jungfennomaniaa" vanhempia ja varovaisempia vastaan, sai nyt havaita joutuneensa aateystävineen "vanhasuomalaiseksi".

Nuoret, **Arvid Järnefeltistä** ja **Juhani Ahosta K. J. Ståhlbergiin**, halusivat panna suomalaisuuden "koko programmin toimeen" (KPT). Koskinen ja kumppanit nojasivat kirkkoon ja perinnäisiin traditioihin, ja konservatiivisessa maalaiskansassa tunnettiin tavattavan "vanhasuo-

**Naisten torjunta ja syrjintä
ei koskaan ole kuulunut
Klubin asenteisiin,**

malaisuudelle” vahva selkänöja.

1880-luvun lopulle tultaessa painopisteet olivat muuttuneet. Nuoret, joille kielikysymys oli ollut ydinasia, katsoivat että ”kieliasia oli kulkenut polttopisteen-sä ohitse”, ja yhteiskunnalliset uudistukset olivat nyt tärkeimmät.

Kansainvälisinä virtauksina saapuneita vuosikymmenen uusia aatteita olivat luonnontieteellinen maailmankatsomus, ”työväen-seikka” (G. Z. Forsmanin otsikointi), uskonnonvapaus, naisasia, raitiusasia sekä tilattoman väestön ja torppareiden kysymys. Maanomistus- ja työväenkysymyksen merkityksen havaitsivat myös vanhasuomalaiset.

”Nuorten” ja ”vanhojen” katsomusten rajalinjat kulkivat suhtautumisessa uskontoon, darvinismiin, kirjallisuuden ja kuvataiteen uusiin suuntauksiin, joissa ”vanhat” pitäytyivät varovan konservatiiviselle tai suorastaan tuomitsevalle kannalle. Suomen kielen asia kuului nyt ”vanhojen” puolustamien traditioiden joukkoon, ”nuoret” hakivat kansainvälisiä kosketusta ja yhteyksiä ruotsinkielisiin liberaaleihin.

Vuonna 1885 valtiopäiville tullut **Jonas Castren** nousi tuota pikaa ”nuorten” johtomieheksi. Sosiaaliset kysymykset eivät olleet hänen alaansa, vaan tiukka perustuslaillisuus. Sosiaalipoliittista suuntausta edusti ”nuorissa” mm. K. J. Ståhlberg.

Suomalainen Klubi oli toiminut suorastaan Suomalaisen puolueen vaalikansalliana 1880-luvun valtiopäivävaaleissa, mutta menetti 1890-luvulla vähitellen luonteensa valtiopäiviin läheisesti liittyvänä orgaanina. Nuorsuomalaiset perustivat oman klubinsa 1889; samana vuonna ilmestyi Uuden Suomettaren kilpailijaksi perustetun Päivälehdessä näytelnumero.

Valtiopäivämiehet perustivat valtiopäivien ajaksi – ne eivät olleet jatkuvasti koolla kuten nykyään – omia suljettuja klubejaan. Suomalainen Klubi oli uuden vuosisadan alettua edelleen vanhasuomalaisen mielipiteen muodostus- ja kirkkopohjana.

Kansallismielisyys oli Klubin kantava ajatus. Katsottiin edustettavan koko suomalaista kansaa, ei kansanliikettä. Klubin historiaan Eero Saarenheimo lainaa Matti Klingenin tiivistystä: Forsman kääntyi yläluokkaa vastaan, koska se oli ruotsalainen, nuorempi KPT kääntyi ruotsinkielisiä vastaan, koska he edustivat yläluokkaa.

Klubi ja naiset

Naisten torjunta ja syrjintä ei koskaan ole kuulunut Klubin asenteisiin, vaikka itse Klubin huoneistoa on ajoittain haluttu varjella siinä määrin naisista vapaana tilana, että henkilökuntakin on ollut yksinomaan miespuolista.

**Naisten merkitys tähdentyi routavuosina.
Kun Klubissa keskusteltiin äänioikeuden laajentamisesta,
naisten äänioikeus, tokko vaalikelpoisuuskään,
ei näytä olleen kompastuskivenä.**

J. V. Snellmanin (joka ei vanhoilla päivillään Klubiin liittynyt) ja pitkäelöisen **Agaton Meurmanin** kannanotoista voi kyllä poimia lauseita, jotka yhä vielä pystyvät saattamaan suffragetin raivoon, mutta kannanotot on ymmärrettävä ajan taustaa vasten. Eivät naiset 1800-luvulla olleet täysivaltaisia kansalaisia missään maassa, joitakin yrittäjä-miehensä elinkeinoa jatkavia kunnianarvoisia leskiä lukuun ottamatta.

Suurmiehetkin ovat aikansa lapsia. Naisseuralaiset olivat Klubiin kuuluvan miehensä mukana tervetulleita Klubin huoneistoon aamupäivisin jo 1880-luvulla. Avec-päivällisiä järjestettiin jo silloin, ja jo ennenkin. Eivätkä naisseurueet olleet ravintoloihin tervetulleita vielä ennen toista maailmansotaa, tokko 1950-luvullakaan. Yliopistokaronkat pidettiin herraseurassa.

Eero Saarenheimo kertoo ylioppilasjohtaja **Lauri Kivekkäästä**, joka 1880-luvulla pahastui kuullessaan, etteivät naiset olleet tervetulleita Pohjalaisen Osakunnan 50-vuotisjuhlaan. Hänkään ei sitten sellaiseen juhlaan tulisi. Eikö myöskään Porthanin muistujuhlaan? Ei, ei edes niin tärkeään tilaisuuteen, elleivät naiset pääse. (Kivekkään gentlemannikäytökseen saattoi vaikuttaa myös voimakastahtoinen puoliso, Suomen näyttämötaiteen symbolihahmo **Ida Aalberg**).

Naisten merkitys havaittiin pakosta-

kin, hyväntekeväisyydessä - Rouvasväenyhdistys, jonka sihteerinä palveli aikansa itse **Zacharias Topelius** - ja kansallisten pyrintöjen tukemisessa lukemattomien arpajaisten, myyjäisten, teatterikuvaelmien, konserttien toimeenpanijoina, Käsitöiden Ystävien perustajina jne.

Naisten merkitys tähdentyi routavuosina. Kun Klubissa keskusteltiin äänioikeuden laajentamisesta, naisten äänioikeus, tokko vaalikelpoisuuskään, ei näytä olleen kompastuskivenä. Saattaa olla, että naisten uskottiin kuitenkin äänestävän miehensä mukana.

Eikä syyttä: kun vanhasuomalainen prokuraattori **Eliel Soisalon-Soininen** ammuttiin 1905 kotonaan (nykyisen WSOY:n pääportaassa, Bulevardi 12), vanhan suomalaispuolueen naiset julkaisivat pari tuhatta nimeä käsittävän vastalauseadressin kodin rauhaa rikkoavaa radikaalianarkismia vastaan. Saattaa arvata, millaista kansalaisrohkeutta tämä nimen julkaiseminen julkiseen elämään tottumattomilta naisilta vaati. (Ajattelen isänäitiäni, erittäin tiukkaa ja pidättyvää hämäläisrouvaa, jonka nimen tapasin adressin alta.)

Niinpä kun vanha- ja nuorsuomalaisten välit rikkoutuivat, suvuittain ja perheittäin, nuorsuomalaiset rouvat usein olivat miehiään kiihkeämpiä vihasaan.

**Uudet kunnallislait hyväksyttiin vasta kesällä 1917,
eikä Venäjän väliaikainen hallitus vahvistanut niitä.
Suvereeniksi julistautuneen eduskunnan vallalla
lait vahvistettiin joulukuussa 1917.**

Ei eliittiklubi

Äänioikeuden laajentaminen ei liioin kohdannut Klubissa vastustusta, tunnettiinhan edustettavan koko kansaa. Ruotsalaisten ylivalta säätyjakoisilla valtiopäivillä ja ruotsalaista yhä vähemmäksi käyvää vähemmistöä suosiva, varallisuuteen perustuva ääniasteikko tunnettiin pahaksi epäkohdaksi.

Lauri Kivekäs ehdotti jo 1888 mies ja ääni -periaatetta - siis mies ja ääni. Ääniasteikon kaventamista esitettiin Suomalaisen puolueen ja Klubin kokouksissa pitkään 1890-lukua. **J. R. Danielson-Kalmari** puolueelle ohjelmaksi tarjoamassaan lentokirjassa Mihin suuntaan? vuonna 1901 esitti jo yleistä ja yhtäläistä äänioikeutta: kansakunnan eheyttäminen venäläisuhkan edessä vaati uhrauksia.

Oli kuitenkin vaikea luopua näkemyksestä, jonka mukaan yhteiskunta muistuttaa yhtiötä: vain ne, jotka antavat panoksensa, voivat osallistua päätöksentekoon (luonnehtii **Pekka Suvanto** tutkimuksessaan konservatismista).

Vanhasuomalaisen kokouksessa 1902 esitettiin ääniasteikkojen poistamista muutamien varauksin: kaupungeissa äänioikeuden alarajana olisi 800 markan, maaseudulla 500 markan taksoitettu vuositulo. Yhteen ääneen voisi saada yhdestä kolmeen lisä-ääntä "elämäkokemuksen, perheaseman, sivistyksen mukaan".

Käsitteiden tulkinnanvaraisuutta ei pelätty. Kaupungin ja maaseudun käsitäminen yhteiskunnan eri elinpiireiksi koostui vielä jyrkästi. Kunnallisen äänioikeuden uudistus myöhästyi kohtalokkaasti. **Lauri Ingman**, myöhempi pääministeri ja arkkipiispa, ei voinut hyväksyä ratkaisua, jossa valtaa annettaisiin "holhoksensa alaisille, veroa maksamattomille, kansalaisluottamusta vailla oleville". "Ei pidä unohtaa laatua määrän kustannuksella."

Uudet kunnallislait hyväksyttiin vasta kesällä 1917, eikä Venäjän väliaikainen hallitus vahvistanut niitä. Suvereeniksi julistautuneen eduskunnan vallalla lait vahvistettiin joulukuussa 1917.

Petetyt toiveet

Uuden eduskunnan vaaleihin 1906 vanha suomalainen puolue meni radikaalilla ohjelmalla, joka sisälsi torpparien ja tilattoman väestön aseman parantamisen valtion toimin, sosiaalivakuutuksen, työväensuojelun, työttömyyden torjunnan, työriitojen sovittelun - ainakin periaatteen tasolla. Ohjelma oli pohjustettu Suomalaisen Klubin keskusteluissa.

Vaaleihin mentiin luottavaisin mielin. Naiset kyllä kuuntelevat miehiään, siis järjen ääntä. Maaseutu seuraa luotettuja kansallisia johtajiaan. Työväki ymmärtää sille osoitetut konkreettiset tarjoukset. Olihan sitä paitsi taisteltu venäläistämistä

pyrkimyksiä vastaan yhdessä valistuneiden työväenjohtajien kanssa. Sosiaalidemokraattien vaalimenestys oli kansallismielisille katkera järkytys.

Historian unohtamia ovat ne epäitsekäät, kaukokatseiset miehet, jotka viimeisillä säätyvaltiopäivillä äänestivät äänioikeusuudistuksen puolesta, omia valtaetujaan vastaan. Olkoonkin, että he tekivät välttämättömyydestä hyveen. Yksi ja toinen - myös suomalaisessa puolueessa - aprikoi ankarasti, onko kansa kokonaisuudessaan kypsä ottamaan kohtalonsa omiin käsiinsä. Runsaan vuosikymmenen kuluttua se nähtiin.

Yrjö Larmola

Lähteet:

J. E. Salomaa, Helsingin Suomalainen Klubi 1876 - 1926. Otava, Helsinki 1926.

Eero Saarenheimo, Suomalaisuutta rakentamassa. Helsingin Suomalainen Klubi 1876 - 1976. Vammala 1976.

Pekka Suvanto, Konservatismi Ranskan vallankumouksesta 1990-luvulle. SHS 1994.

Helsingin Suomalainen Klubi etsii klubilehdelle

PÄÄTOIMITTAJAA

Lehtemme on jäsenkirjeiden ja sähköisen tiedottamisen ohella klubin merkittävin tiedotuksen kanava. Sen painos on 2 800 ja se tavoittaa kaikki klubimme jäsenet.

Suomen parhaaksi klubilehdiksi sanottu julkaisu kertoo tärkeimmät Klubin tapahtumat ja uutiset sekä raportoi Klubilla käydyistä keskusteluista. Neljä kertaa vuodessa ilmestyvää lehteä seurataan hyvin tarkasti.

Päätoimitajalta edellytetään Klubin jäsenyyttä ja aktiivista kiinnostusta Klubin toimintoihin. Tehtävä vaatii sujuvaa tietotekniikan hallintaa. Päätoimitajalla on apunaan pieni kirjoittaja- ja toimituskunta. Työstä maksetaan nimellinen palkka. Tehtävän antoisuus tulee vaikkamattomasti mahdollisuudesta ja monipuolisesta perehtymisestä Klubin jäsenistöön ja Klubin laajan toimintaan.

Lisätietoja antaa toiminnanjohtaja Jyrki Berner puh. 09-5868830. Kirjalliset hakemukset pyydetään lähettämään 15.3.2007 mennessä osoitteella:

Helsingin Suomalainen Klubi
Johtokunta
Kansakoulukuja 3
00100 Helsinki.

Helsingin Suomalaisen Klubin toiminnan tarkoitus on suomalaisen kulttuurin vaaliminen, yhteiskunnallisen keskustelun herättäminen, isänmaallisuus ja veljellinen yhdessäolo.

Lämmintunnelmainen itsenäisyysjuhla

Puheenjohtaja Matti Packalén, maisteri Arja Suursalo yllään tuhannen vuoden takaisen karjalaisen emännän juhlapuku, Rouva Eva Packalén ja Kunniajäsenemme Antti Henttonen

Klubimme avec-itsenäisyysjuhla on yksi vuoden arvokkaimmista tapahtumista. Vaikka sotiemme veteraanit ja juhlapuvut vähenevät vuosi vuodelta, lämmin juhlamieli säilyy.

■ Klubimme oma mainio kuoro viritti sitä heti alkajaisiksi lauluillaan. *Kaunehin maa, Kaikukohon laulu maamme ja Finlandia* palkittiin kiitollisin aplodein. Kuulija tunsu kiitollisuutta Jouko Liusvaaraa ja Henrik Lambergia kohtaan.

Liusvaara perusti kuoron klubimme 125-vuotisjuhlaan ja Lambergin johdolla se on uutteran harjoittelun avulla kehittynyt valiokuoroksi. Samaa voimme sanoa Paul Jaavamon johtamasta mainiosta puhallinorkesteristamme, joka nytkin syytti ja viihdytti juhlaväkeä. Molemmat musiikkiyhtyeet – eivätkä nämä ole ainoamme – todistavat, että klubimme on kulttuuriryhteisö.

Korkeatasoiseen iltajuhlaan kuluu luonnollisesti myös arvoisensa ateria. Riitta Malmbergin keittiön valmistamassa herkullisessa illallisessa oli savustettua nieriää, paistettua kampasimpukkaa, pähkinävinegretteä, selleripyreetä, riekonlientä, taikinoitua metsäkaurisfilettä pihlajanmarjakastikkeen kera sekä vielä pisteeksi iin päälle suklaatryffelitorttua. Palan painikkeet olivat samaa tasoa aina omasta Marskin ryypystämme lähtien. Eipä ihme, että keskustelu pöydissä oli iloisen vireää.

Illan kohokohta: juhlapuhe

Salin täyteinen juhlaväki malttoi mallikelpoisesti hiljentyä kuuntelemaan puheenjohtajamme Matti Packalénin juhlapuhetta, jossa hän pohti itsenäisyytemme ydinsältöä ja sen muuttumista. Julkaisemme puheen kokonaisuudessaan tuossa ohessa niidenkin klubiveljien ja heidän läheistensä nautittavaksi, jotka eivät olleet mukana juhlassa. Väliotsikot

ovat toimituksen.

Musiikkiohjelmaa oli vielä illallisen jälkeenkin. Ilmari Räikkösen pianoesityksiin kuuluivat muun muassa Ukko Nooa -muunnelmat ja hän säesti Henrik Lambergia tämän esittämässä lauluissa Äänisen aallot, Laatokka ja Sulle salaisuuden kertoa mä vois in, joka viimeksi mainittu oli kuin johdattelua Pentti Nevaluoman kvartetin tahdittamaan musiikkiliikuntaan Pohjola-salin parke-tille.

Antti Henttonen

Puheenjohtaja Matti Packalén:

Itsenäisyyden ja EU:n jäsenyyden välillä ei ole ristiriitaa

■ Kansallinen itsenäisyys on meille sotiemme jälkeen syntyneillekin elämän peruskäsitteitä, syvästi tunteisiin vetoava arvo, jonka puolustamisen velvollisuus on itsestään selvä. Uskomme, että tiukan paikan tullen kaikki poliittinen pinta-kuohu häviää ja koko kansa on yksimielinen.

Kuva itsenäisyyden keskeisimmästä sisällöstä on henkilökohtainen. Samoin on ainakin jossain määrin henkilökohtaista se, miten katsomme ulkoisten paineiden itsenäisyyttä uhkaavan ja sitä rajoittavan.

Elämme aikaa, jolloin lähimenneisyyttä koskevia, aiemmin tabuina pidettyjä asioita käsitellään uudessa valossa, ja arkistojen avautuminen lisää tietoa ja tarkentaa näkökulmia. Eräs tutkija on luonnehtinut tilannetta: ”Kukaan ei voi ennustaa, mitä menneisyydessä vielä tapahtuukaan.” Tämä sarkastiseksi tarkoitettu huomautus sisältää totuuden.

Historia on käyttötiede. Historian kirjoittaja osallistuu päivän keskusteluun muistuttamalla menneestä. Historia ei sinänsä muutu, painotukset muuttuvat ja tulos on joskus dramaattinenkin. Sensaatioitakin haetaan ja ylilyöntejä tapahtuu.

Oikeat päätökset tärkeitä

Itsenäisyys jo käsitteenä kuvaa suhdetta ulkopuolisiin ja se siis toteutuu suhteena

muihin. Kaikki itsenäiset valtiot määrittävät toimintansa toiset toimijat huomioon ottaen. Oikeat päätökset tässä suhteessa ovat Suomen kaltaisille pienille valtioille elintärkeitä.

Kysymys on riippuvuudesta, jota kansainvälinen yhdentymiskehitys jatkuvasti vauhdittaa. Täyttä riippumattomuutta ei tässä mielessä ole.

Onko itsenäisyys suhteellinen käsite? Jos näin olisi, seuraisi siitä kysymys: Millä argumenteilla suhteellista itsenäisyyttä puolustetaan?

Vastauksen löytäminen olisi vaikeaa. Tuntuu siis tarpeelliselta rajata itsenäisyydelle mahdollisimman selvä keskeinen sisältö.

Mikä on itsenäisyyden ydinsisältö?

Muuttuuko se aikojen kuluessa? Oma vastaukseni on seuraava:

Valistus ja sittemmin romantiikka loivat henkisen ja teknistaloudellinen menestys aineellisen pohjan sille sivistyskehitykselle ja kansallisuusaatteen vyörylle, joka aikanaan ensimmäisen maailmansodan myötä pirstoi Euroopan imperiumit. Suomen itsenäistyminen oli osa tuota liikettä.

Itsenäisyysjulistuksessamme määritettiin perusteluna toki vapaudenkai-puamme, mutta emämaahan Venäjään päin julistuksen oikeutukseksi esitetään nimenomaan maamme vuosisatainen

kulttuurikehitys.

Tässä pyrittiin vetoamaan venäläisten vallankumouksellisten aiemmin tekemiin itsenäisyyslupauksiin, mutta uskon julistuksen laatijan myös todella tarkoittaneen, että maamme oli hankkinut oikeuden itsenäisyyteen omintakeista sivistystään kehittämällä.

Näyttöhän oli selvä. Kehitys 1800-luvun aikana oli valtava. Erityisen vakuuttava osoitus sen omaehtoisuudesta oli suomen kielen läpimurto, joka oli ihailtava saavutus, kun ajatellaan, että sillä oli vastuksinaan vanhan virkakunnan puhuma ruotsi, sivistyneistön latina, seurapiirien ranska ja vallanpitäjien venäjä.

Mielestäni tässä on itsenäisyytemme keskeinen sisältö: Itsenäisyys on vapautta itse asioistaan päättäen kehittää omaan kieleen, historiaan ja arvomaailmaan perustuvaa kulttuuria, suomalaisuutta.

Vihan vuosisadasta voittajana

Itsenäisyysjulistuksemme täyttää ensi vuonna 90 vuotta. Miten sen perusta on kestänyt nämä vuosikymmenet?

1900-lukua on sanottu vihan vuosisadaksi, historian verisimmäksi. Sitä leimasi kaksi maailmansotaa ja lukematon määrä pienempiä sotia. Lisäksi oli suurvaltakriisejä ja kaiken yllä ajoittain hyvinkin reaalinäköinen ydinsodan uhka.

Sotamenetystä on vaikea arvioida muun kuin lopputuloksen kautta. Tä-

mä pätee niin kuumaan kuin kylmäänkin sotaan. Lopputuloksen tietäminen ei tietenkään anna vastausta sille, olivatko kaikki ratkaisevat päätökset oikeita ja olisiko ollut tarjolla muita vaihtoehtoja. Sotiemme ja niitä seuranneen kylmän sodan ajasta tulee keskustelu jatkumaan pitkään.

Hyvä niin, mutta lopputulos ei muutu. Lopputulos on, että tuon yhteensä yli puolen vuosisadan läpi Suomi on säilynyt suomalaisena ja keskeinen osa itsenäisyyttä loukkaamattomana. Tässä mielessä voimme pitää itseämme voittajina.

Entä tästä eteenpäin?

Kylmän sodan päättymisen loi uudenlaisen tilanteen. Kansainväliset uhkakuvat muuttuivat. Toisaalta yhdentymiskehitys toi ja tuo mukanaan uusia velvoitteita.

Euroopan Unionin jäsenenä meillä on yhteinen lippu, yhteinen passi, parlamentti ja hallitus, yhteiskuntasäännöstö ja kohta perustuslakikin. Sotilaallista yhteistyötä kehitetään ja harjoituksia pidetään. Kaikki nämä ovat itsenäisen valtion tunnusmerkkejä. EU-jäsenyys siis johtaa kiinteytyvään integraatioon ja vie osan hallinnollisista rakenteistamme.

Arvotausta on kuitenkin yhteinen: länsimaiset perusarvot, yksilönvapaus, vapaa liikkuminen ja markkinatalous.

Kun suomalaisuus, itsenäisytemme keskeinen sisältö, määritellään, kuten edellä kieleen ja omaan historialliseen arvomaailmaan perustuvaksi kulttuuriksi, itsenäisyyden ja EU-jäsenyyden välillä ole ristiriitaa.

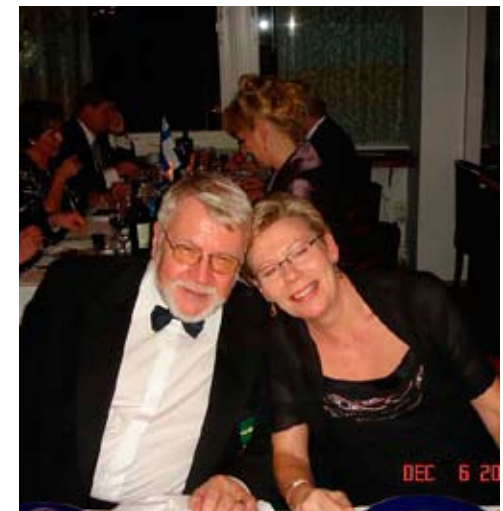
Uusien mahdollisuuksien aika

Elämme nyt uusien mahdollisuuksien aikaa. Eräs kiinnostava mahdollisuutemme perustuu pohjoismaiseen yhteiskunnan malliin.

On sanottu, että ideaali pohjoismainen malli saadaan vähän maantiedettä venyttämällä, kun yhdistetään Suomen koulutus, Viron veropolitiikka, Tanskan työmarkkinamalli, Islannin yrittäjähänke, Norjan öljy ja Ruotsin suuryritysten johtamismalli.

Sanoja on ruotsalainen, joka saattaa vähän heijastua tuossa työnjaossa. Mutta olennaista on, että vertailevat tutkimukset systemaattisesti kertovat pohjoismaiden suhteellisesta menestyksestä eurooppalaisessa mittakaavassa. Voimme siis toimia ainakin inspiroivana esikuvana ja aktiivisena yhteisömmä jäsenenä, ja sillä on merkitystä.

Itsenäisytemme elää ja voi hyvin ja sen perusajatukset luovat meille uusia mahdollisuuksia. Näin on nyt ja vastakin, kun muistetaan tunnettu tuomarin ohje: "Kestäviä ovat ratkaisut, joissa asiat asetuvat kohtuuden mukaan."

KANTAPÖYTÄ

Kantapöydässä

Ei kun äänestämään!

■ – Hyvää itsenäisyyden ja Mikael Agricolan juhluvuotta!

– Ja vaalivuotta!

– Kaikki kolme kytkeytyvätkin toisiinsa: itsenäisyys, suomen kieli ja vapaat vaalit.

– Olipa musta juhluvuoden alku. Lumetta ja hiutaleitta.

– Voikukat kukkivat ja sireenien silmut tiinehtivät.

– Onkohan tämä totta vai – lumetta?

– Karhutkin heräilivät pesistään. Heräisivät vaalinukkujaikin.

– Tasavallan presidentti painotti uudenvuoden puheessaan äänestämisen tärkeyttä demokratiassa ja kiitteli äänestäjiään.

– Kiitti hän vastaehdokkaitaan.

– Mutta ei heidän äänestäjiään.

– Eduskuntavaalien ehdokkaat alkavat olla jo selvillä. Ovatko mieleisänne?

– Kyllä sieltä oma löytyy. Ei kun äänestämään!

– Media on innostunut mainostamaan viihdetaiteilijoita ja muita julkikkia..

Eniten on ilmaista tekstimainontaa tainnut saada uutisvuotorunoilija Tommy Tabermann.

– Häntä kaupataan rakkauden apostolina. Ehkä hän yrittää muuttaa parlamentin Afroditen temppeleiksi.

– Olishan se somaa, kun Päivi Räsänen ja Esko Juhani Tennilä halailisivat ja istunnot alkaisivat pulpettitoiverien pussailulla.

– Kuinka paljon palstatilaa mahtaisi saadakaan Juice Leskinen, jos eläisi ja olisi ehdokkaana. Kuolemansa jälkeisenä päivänä oli toisessa iltapäivälehdessä hänestä tekstiä ja kuvia yhdeksän sivua. Tuskin kukaan valtiomies tai tutkija yltäisi samaan. Ei Marakaan, vaikka olisi voittanut Nobel-palkinnon.

– Olihan Juice oman alansa lahjakkuus. Yksi suuri kuva sairaasta miehestä olisi saanut jäädä julkaisematta. Se ei ollut ihmistä kunnioittava.

– Klubillamme oli äsken Suomalaisen Sanomalehtimiesliiton järjestämänä keskustelu aiheesta "Onko painettu sana hengenvaarassa?" Siinä pohdittiin klubiveljemme Jyrki

Vesikansan johdolla sähköisen viestinnän vaikutusta sanomalehtien tulevaisuuteen.

– Mihin tulokseen päädyttiin?

– Uskottiin yhä painettuun sanaan, vaikka lehdet itsekin julkaisevat verkkosivuja kilpailemaan itsensä kanssa.

– Toivottavasti vakavasti otettavat sanomalehdet eivät luisu iltapäivälehtien perässä liikaa juoru- ja viihdelehdiksi.

– Se riippuu meistä lukijoistakin.

– Toivottavasti sanomalehtemme säilyvät suomalaisessa omistuksessa.

Kasvottomat ulkomaiset omistajat tuijottavat vain taloudellista tuottoa. Se ei voi olla vaikuttamatta haitallisesti sisältöihin.

– Rahan ja viihteen perässä me suomalaisetkin entistä enemmän juoksemme, eikä niillä kummallakaan ole enää isänmaata.

– Vuosi on alkanut kovilla myrskyillä. Muut pohjoismaat ovat saaneet kokea jopa hirmumyrskyjä.

– Me otimme aikanaan vastaan idästä tulleet myrskyt. Naapurimme ottavat nyt vuorostaan vastaan länsimyrskyt.

– Karjalaa – ja koko Suomea – uhkaa jälleen vaara idästä, nyt Kiinasta asti. Perloksen tapaus pelottaa.

– Eikä se ole ainoa pelon aihe. Entäpä, jos itä soluttautuu elinkeinoelämäämme lännen kautta sinivalkeisiin siivin.

– Muuan ruotsalainen historioitsija kritisoi meidän sodanaikaisia toimiamme. Syytteli meitä kaveruudesta Saksan kanssa. Unohti, että Ruotsi teki jo meitä varhemmin kauttakulkusopimuksen Saksan kanssa ja myi sille malmia rikastuen samaan aikaan, kun me kamppailimme olemassaolostamme ja suojelimme samalla Ruotsiakin.

– Jukka Tarkka on kiteyttänyt tuon ajan politiikkamme osuvasti yhden kirjansa nimessä: Ei Stalin eikä Hitler.

– Ruotsalaistutkijalle voisi osoittaa terveisiksi vanhan pohjalaisvaarin toteamuksen: "Ei ne pojaat tierä, kuinka rauros maatahan".

Pöytälainen

Pikkujoulujuhla 2006

Hyvää ruokaa, laulava pukki ja tiernapoijat

”Klubilla voit rentoutua miellyttävän yhdessäolon, pakottoman seurustelun, kulinaaristen nautintojen, rauhoittavan viihteen ja monenlaisten harrastusten parissa.” Näin mainostetaan klubielämää kotisivuillamme Internetissä, jossa osoitteemme on naseva www.klubi.fi.

■ ■ Lupaus täyttyi runsain mitoin vuoden 2006 pikkujoulujuhlissamme 14.12. Riitta Malmberg oli loihnut himmelein koristettuun juhlasaliimme perinteisen joulupöydän. Sen kylmässä osassa oli tarjolla mätiä ynnä sipulia pilkottuna ja smetanaa vaahdotettuna, lasimestarinsilliä, graavilohta ja sinappikastiketta, rosolia ja rosollikermaa, punajuurta, suolakurkkuveneitä, vihersalaattia ja kastiketta, maalaispateeta, viinimarjahyytelöä, rullasyltynyä ja kotisinappia, joululimppua ja voita sekä sekahedelmä- ja rusinasoppaa. Lämpöisestä joulupöydästä löytyivät seuraavat herkut: peruna-, lanttu- ja porkkanalaatikkoa, kinkunkastiketta, luumuja, punakaalia ja herneitä, kinkkuvati (kylmänä), lipeäkalia ja valkokastiketta sekä voisulaa, keitettyjä perunoita ja tietysti riisipuuroa.

Tiernapoikien nimet ovat:

Herodes , Antero Siljola
Murjaanien kuningas , Simo Rajakallio
Knihti , Aarno Suorsa
Mänkki , Timo Karvinen

Kuiskie kuuluu, miltä ruoka maista, ruoka maistaa,

tip tap, tip tap, tipe tipe tip tap, tip tip tap tap tap tap!

Harriette Vuorilehto, Aarne Aarnio ja Leena Lehtonen joulupukin kiltteystestissä

”Herkkua on siinä monenlaista, monenlaista. Kuiskie kuuluu, miltä ruoka maista, ruoka maistaa, tip tap, tip tap, tipe tipe tip tap, tip tip tap!”

Perinteisiin asuihin pukeutuneissa tiernapojissa lauloivat vankat kuorolaiset: Antero Siljola (Herodes), Simo Rajakallio (Murjaanien kuningas), Aarno Suorsa (Knihti) ja Timo Karvinen (Herodes).

Korvatunturilta oli saapunut vanha tuttavamme, laulava joulupukki, jonka

äänestä jotkut klubiveljistä ja klubittarista saattoivat tunnistaa tutun radiotoimittajan Juha Matti Holopaisen sävyjä, mutta siitähän ei illan mittaan tietenkään edes kuiskittu. Vanhan tavan mukaan joulupukki muisti tarjoilijoitamme, keittiöhenkilökuntaa, klubimestareita ja tietysti myös ravintoloitsijaamme sekä toiminnanjohtajaamme.

Valokuvaaja ehti tavoittaa sekä nykyisen toiminnanjohtajan, Jyrki Bernerin

Musiikista vastasi kvartetti Happy-Go-Lucky, joka on viime vuosina harjoitellut saunakabinetin tiloissa Klubin kellarikerroksessa.

että hänen edeltäjänsä Jouko Liusvaaran joulupukin seurasta. Korvatunturin isänsä ehti käydä vierailmassa myös Pohjois-salissa, jonne vuorineuvos Aarne Aarnio oli saapunut viettämään seurueineen 80-vuotissyntymäpäiviään.

Musiikkiohjelma oli vankooissa käsissä. Kuoro esiintyi Henrik Lambergin johdolla ja puhallinorkesteri, joka oli loppusyksystä niittänyt Kalastajatorpalla mainetta myös tanssimusiikin taita-

jana, kapellimestarinsa Paul Jaavamon johdolla. Tanssiakin saatiin oman orkesterin tahdissa. Musiikista vastasi kvartetti Happy-Go-Lucky, joka on viime vuosina harjoitellut saunakabinetin tiloissa Klubin kellarikerroksessa. Orkesterissa soittivat Pekka Heinikoski, Hannu Laine, Lasse Nurmi ja Timo Vierikko.

Tapahummat kirjasi muistiin Weijo Pitkänen

Kirjalahjoitus

Näyttelyssä loisteliaita karttoja ja maalauksia

Raumanmeren syvyyksiin laskettiin kesällä 1950 juhlallisin menoin kuunarilaiva Uljas, joka oli purjehtinut maailman merillä kuudenkymmenen vuoden ajan. Sen rakennutti vuonna 1891 kauppias Johan Nurminen (1851-1914), jonka vanhin poika John Nurminen (1877-1951) jatkoi isänsä yritystä. Alus oli viimeinen Raumalla rakennettu puinen purjelaiva. Se purjehti alusta loppuun Nurmisen lipun alla.

■ Syksyllä 2006 John Nurmisen Säätiö lahjoitti Helsingin Suomalaiselle Klubille kustantamansa, arvokkaan kirjakokoelman, johon sisältyy myös Niilo Niemisen teos "Kuunarilaiva Uljas. Omistajat, päälliköt ja matkat." Kokoelma kokonaisuudessaan on nähtävissä kirjastossamme, mutta siellä sitä voi käydä vain silmäilemässä. Kotilainoja kirjastosta ei voi saada. Sen sijaan kustantaja on luvannut toimittaa klubilaisille kokoelmaan kuuluvia kirjoja jonkin verran markkinahintaa edullisemmin. Asiasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä säätiön pääsihteeriin, Erik Bäskeihin (HYPERLINK "mailto:erik.bask@johnnurminen.com" erik.bask@johnnurminen.com).

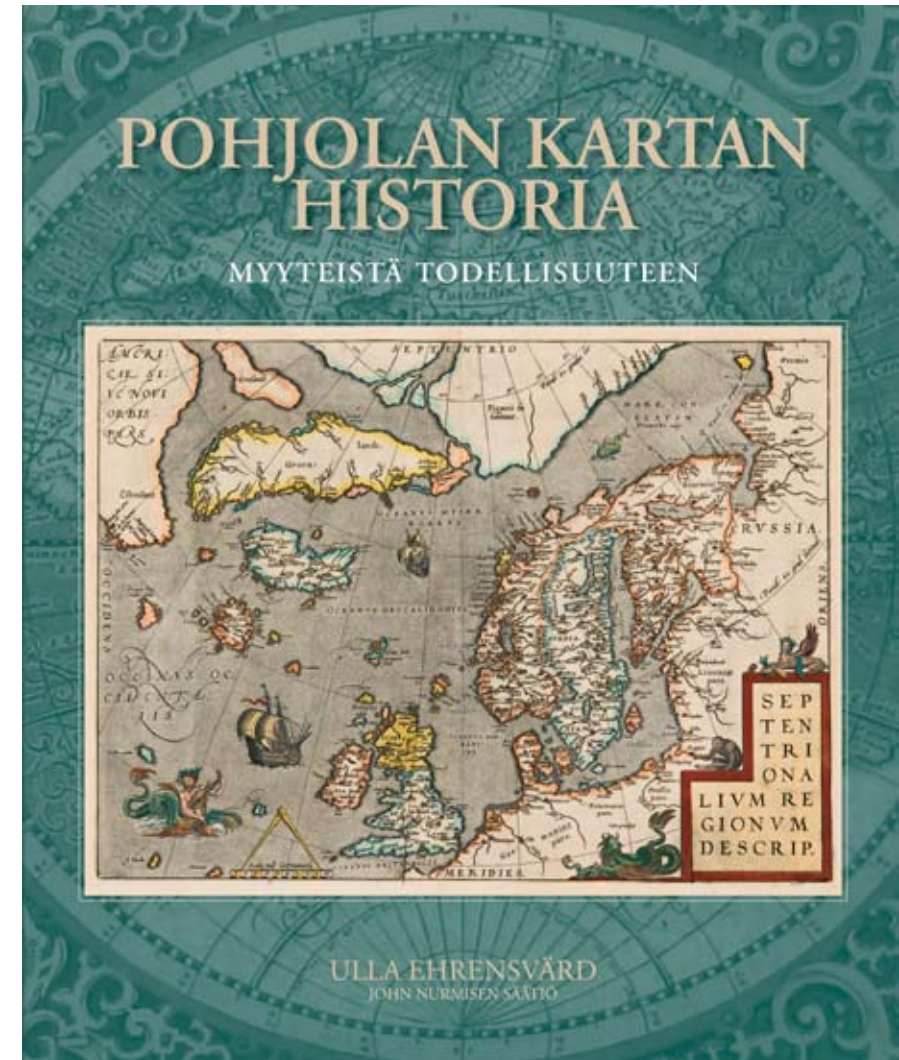
John Nurmisen Säätiö perustettiin vuonna 1992. Sen tarkoituksena on suomalaisen merenkulun kulttuuriperinteen vaaliminen. Säätiö on keskittynyt meren-

kulun, löytöretkien ja kartografian historiaan. Se toimii yhteistyössä kansallisten ja kansainvälisten merimuseoiden, kirjastojen ja arkistojen kanssa.

Kirjalahjoituksen tuorein teos on professori Ulla Ehrensvärdin kirja "Pohjolan kartan historia – myyteistä todellisuuteen". Se julkaistiin viime syksynä Sederholmin talossa, säätiön uusimmassa näyttelyssä "Pohjola piirtyy kartalle." Se on ensimmäinen perusteellinen tutkimus pohjoismaiden kartanteon kehityksestä, kuten professori Esko Häkli on todennut. Tukholman yliopiston emeritus professori Staffan Helmfrid on puolestaan korostanut, että Ulla Ehrensvärdin katettava teos perustuu pitkälti hänen omiin tutkimuksiinsa. "Hän on löytänyt unohduneita aarteita ulkomaisten arkistojen kätköistä, tulkinnut uudelleen karttojen sisältöjä, jäljittänyt kartantekijöitä sekä paljastanut tuntemattomia yhteyksiä. Teos on ehtymätön hakuteos, innostava oppikirja ja erinomainen lahjakirja."

Kokoelmaan sisältyy myös Joshua Slocumin klassikkoteos "Yksinpurjehdus ympäri maapallon", joka julkaistiin ensimmäisen kerran vuonna 1900. Sen vertaansa vailla oleva kuvaus on säilyttänyt tuoreutensa maailman ja merenkulun mullistuttuakin.

"Suomenlahden albumiin" sisältyy 51 Aleksei Bogoljubovin litografiaan. Te-

os pohjautuu Venäjän meriministeriön 1800-luvun puolivälissä teettämään ja vain sen oman laivaston käyttöön tarkoitettuun kuva-albumiin Suomenlahden pohjoisrannan saaristosta. Se kiinnostaa varmasti tämänkin päivän purjehtijoita, vaikka rantaviivan rajapyykit ja merimerkit ovat muuttuneet moneen kertaan sitten autonomisen Suomen ajan.

Itämeri on muutoinkin kirjakokoelman mielenkiinnon kohteena. Kirjassa "Taide ja meri" esitellään 24 Itämeren taiteilijan elämäkerrat ja 131 maalausta merestä, laivoista, kaupungeista ja satamista. Näissä taideteoksissa Itämeri kuvataan tyynenä ja seesteisenä, mutta myös raivoisana ja uhkaavana. Teon on myös tietokirja Itämeren historiasta. Sitä täydentää erinomaisesti Ulla Ehrensverdinin, Pellervo Kokkosen ja Juha Nurmisen teos "Mare Balticum – 2000 vuotta Itämeren historiaa". Suomen kirjataiteen komitea palkitsi sen vuoden 1995 kauneimpana teoksena.

Saman kunniamaininnan sai vuonna 1992 myös Christoffer H. Ericssonin, Esko Häklin ja Juha Nurmisen teos "Koillisyväylä viikingeistä Nordenskiöldiin". Se on kuvaus arktisten löytöretkien historiasta."

Oman kokonaisuutensa muodostavat kertomukset ja kuvat suomalaisten merenkulkijoiden yhteyksistä Suomenlahdelta Itämeren vanhoihin ja nykyisiin

kauppakaupunkeihin ja niistä eteenpäin, Tanskan salmien kautta maailman syville vesille. Niihin lukija voi perehtyä Christoffer H. Ericssonin, Leena Miekaväärän, Juha Nurmisen ja Nils-Erik Rauralan teoksessa "The Routes of the Sea – Sea Chart from the 16th Century to the Present Times".

John Nurmisen Säätiö on julkaissut Russalka Nikovin, Tuija Tervon, Gudrun Müllerin, Peter Tammin ja Juha Nurmisen teoksesta "Meritaiteen mestareita – Merimaalauksia 400 vuoden ajalta" myös loisteliaan, numeroidun juhlapainoksen. Tätä keräilyharvinaisuutta on painettu 500 käsin numeroitua kappaletta, ja kirjakin on lähes kokonaan käsityötä. Sen kannessa on preeglaus, johon on upotettu kuva Willem van de Velde nuoremman (1633-1707) maalauksesta "Tykinlaukaus". Kirjan syrjät on kullattu käsin.

Klubiveljillä ja erityisesti veneretken osallistujilla on varmaankin tarvetta käydä kirjastossa ennen kuin vedet jälleen kerran sulavat Suomenlahdella – jos ne tänä vuonna edes ehtivät jäätyä!

Weijo Pitkänen

Klubilaiset jänisjahdissa

Melkoisen poikkeavissa olosuhteissa joulukuun 19 päivänä kerääntyi lumettoman aamun pimeydessä ennätysmäärä, yli 30 klubilaista Kytäjän kartanon pihalle aloittamaan perinteistä syksyn jänisjahtia.

■ ■ Mukana oli vanhoja konkareita, mutta joukossa näkyi ilahduttavan montuutta metsämiestä piristämässä ja antamassa verestä voimaa tulevalle jahdille. Kartanon komeassa salissa nautittiin ravitseva ja maukas eväs. Jahtivouti Antti Eklund kertoi riistatilanteesta, olosuhteista ja rajoituksista sekä kertasi varotoimenpiteet. Pientä levottomuutta oli herättänyt koiratilanne. Eihän jahdista mitään tule, jollei ole osallistujaa, joka nuuskii, nostaa ylös, haukkuu ja ajaa! Ei hätää, mukaan oli tullut kolme innokasta nelijalkaista ystävää. Metsästäjät ryhmiin, autoihin, passipaikoille, koirat irti ja niin metsästys voi alkaa. Kohta kuuluu suomenajonkoiran jämäkkä haukku, siihen yhtyy dreeveri ja oikealta terhakas beagle, hyvä Jeppe, sula maa ei haittaa; ollaan jänisjahdissa. Musiikkia korville, jännittää, mistä se sen tuo, tulisiko tuon jontkan takaa, vai menisikö tietä myöten.

Nuotiolle on aikaa, kuten aina. Makaran paiston myötä maailma paranee. Klubi saa taatusti parhaat neuvot. Kerrotaan parhaat jahtimuistot, ovat klubilaiset hirmuista joukkoa.

Kunniajäsenemme Eino Papinniemi ja yksi kolmesta jäniksestä.

On aika vetää ensimmäinen yhteenveto päivän tapahtumista: kuka laukoi, kuka kaatoi, tuolta pääsi ketjun läpi, ei vaan nousi ylös. Tulos kolme kaatoa, hieno! Paras laukaus? Ehdottomasti Papinniemen Eikan uskoton heittolaukaus, jonka seurauksena ristihuuli lensi lammen jälle. Klubilaiset ovat jouheita jahtimiehiä, tilanteen tajuavia, kurinalaisia ja huumorintajuisia.

Suurkiitos vieraanvaraiselle Kytäjän kartanolle ja taitavalle jahtivoudeillemme. Erityiset kiitokset uurastajille, kolmelle taitavalle nelijalkaiselle puurtajalle ja näiden ohjaajille. Jäämme odottamaan ensi vuotta, mitähän sieltä on tulossa?

Rainer Wulff

RAATTEEN TIELLÄ

Alkuperäistä kapeaa Raatteen tietä on jäljellä lyhyitä pätkiä.

Museossa on taistelualueen pienoismalli.

Venäläisten, ukrainalaisten ja suomalaisten kaatuneiden muistomerkit

■ Klubillamme on "konversatsioni" voimissaan ja sitä harrastetaan erityisen paljon klubihuoneessamme kuudennes- ja kerroksessa. Marraskuun alussa 2006 keskusteltiin vilkkaasti Klubimme maanpuolustusharrastuksesta ja sotahistorias- tamme. Klubiveljemme Matti Saari kertoi kauan sitten käyneensä Raatteen tiellä ja ehdotti käyntiä Raatteen Porttiin (mu- seo). Näinpä sitten lähdettiin melkoiselle automatkalle Matin kanssa kahteen pekkaan.

Ennen matkaa otimme yhteyttä Raatteen Portin toiminnanjohtajaan Marko Seppäseen ja sovimme käynnistä. Museo ei ole auki talvisin mutta kerrottuamme tarpeesta laajentaa Mannerheim- sivu- toamme Suomussalmen taisteluihin liit- tyvällä materiaalilla hän oikopäätä suos- tui oppaaksemme.

Vietimme Suomussalmella marras-

kuun 21. päivän ja kuvasimme taistelu- paikkoja ja muistomerkkejä aidossa lumi- ssa ympäristössä.

SUOMUSSALMEN TAISTELUT 1939-1940

Marraskuun viimeisen päivän aamuna 1939 neuvostoliittolainen 163. divisioo- na ylitti rajan. Ensimmäinen tavoite oli Suomussalmen kirkonkylä ja sieltä ete- lään ja länteen johtavat tiet. tavoite oli tietenkin tämän jälkeen eteneminen Ouluun ja Ruotsin rajalle. Suomussalmella vastassa olivat aluksi vain suojajoukko- pataljoona (Er. P 15). Omat joukkomme joutuvat polttamaan Suomussalmen kir- konkylän. Neuvostodivisioonaa saarrettiin kirkonkylään jouluna ja Siilasvuon joukot kävivät raivoisia taisteluita alueella. raat- teen suunnasta lähestyi ukrainalainen 44. divisioonaa. Kummatkin divisioonat paloiteltiin moteiksi ja varsinkin ukrai-

nalaisten kohtaloksi tuli tulla lähes ko- konaan tuhotuksi. Nämä taistelut olivat sotahistoriamme eräitä merkittävimpiä tapahtumia. Kansan henkinen kestävyys osoittautui vastustajan mies- ja mate- riaaliyivoimasta huolimatta korkealuok- kaiseksi.

Suomussalmella kaatui (1939-1940) 783 suomalaista ja noin 23.000 neu- vostosotilasta. neuvostomenteliteetista antaa hyvän kuvan se, että talvisodan jälkeen suomalaiset tarjoutuivat palaut- tamaan rajan taakse kaatuneet neuvos- tosotilaat ja toiminta alkoi keskeytyäk- seen hyvin pian. Kun 600 kaatunutta neuvostosotilasta oli palautettu ilmoitti puna-armeija, että enempää ei oteta! Tappiot olivat heidän kirjoissaan vain nuo 600!

Sotasaalis oli tavattoman suuri; 1520 hevosta, 64 hyökkäysvaunua, 411 kuor-

ma-autoa, 5447 kivääriä, 800.000 pat- ruunaa 223 pikakivääriä, 96 kenttätyk- kiä, 73 kenttäreittiä ja paljon muuta.

RAATTEEN PORTTI

Rajan ja Suomussalmen kirkonkylän väillä on merkittävä määrä muistomerkkejä ja hyvin dokumentoituja taistelupaikkoja. Omien muistomerkkiemme lisäksi sinne ovat Neuvostoliiton kaatumisen jälkeen myös nousseet muistomerkit venäläisten ja ukrainalaisten muistoksi.

Raatteen Portin kokoelmiin kannat- taa käydä tutustumassa. Ennen matkaa kannattaa katsoa netistä esittely osoit- teessa www.raatteenportti.fi

leif Eklöf

Kuvat: Leif Eklöf ja Raatteen Portti (Marko Seppäsen luvalla)

Helsingin Suomalaisen Klubin säätiön perustaminen loppusuoralla

Klubimme päätti syyskokouksessaan 23.11.2006 yksimielisesti perustaa Helsingin Suomalaisen Klubin säätiön.

■ Asiasta oli Klubilla jo pitemmän ajan kuluessa käyty keskustelua. Kiinteämmän muodon valmistelu sai, kun perustettiin erityinen, Ari Ahosen johtama säätiötyöryhmä, joka perusteellisen valmistelun jälkeen sai työnsä päätökseen 23.3.2005. Sen jälkeen säätiöasiat käsiteltiin useissa yhteyksissä vuoden 2005 aikana Klubin johtokunnassa. Klubin jäsenillä oli Klubin kevätkokouksessa 16.3.2006 tilaisuus osallistua keskusteluun johtokunnan esityksestä säätiön perustamiseksi. Patentti- ja rekisterihallituksen toimittaman ennakkotarkastuksen jälkeen johtokunta hyväksyi yksimielisesti säätiön säädekirjan ja säännöt 15.12.2006.

Klubilehdessä 1/2006 on jo sisältönsä puolesta pääkohdin esitelty johtokunnan päätöstä säätiön tarkoituksesta, sille suunniteltua hallintoa sekä säätiön ja Klubin suhdetta toisiinsa. Kun Klubin syyskokous hyväksyi säätiölle juuri ne säännöt, mitä johtokunta oli esittänyt, tydyn tässä pääasiassa vain viittaamaan tuohon kirjoitukseeni.

Kuitenkin lienee tässäkin yhteydessä syytä todeta, että säätiön tarkoituksena tulee olemaan tukea suomalaista kulttuuria ja suomalaiskansallisia perinteitä

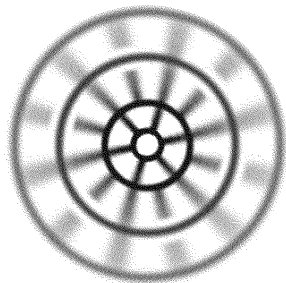
ylläpitävää toimintaa sekä suomalaiskansallisessa hengessä isänmaallisten, sivistyksellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastusta koko maassa.

Säätiötä tulee johtamaan hallitus, johon Klubin hallitus nimittää kolmeksi vuodeksi viidestä yhdeksään jäsentä, joista enemmistön tulee olla Klubin johtokunnan jäseniä.

Tarkoitus on ollut, että säätiö aloittaisi toimintansa tämän vuoden 2007 aikana. Klubi on varannut säätiön perustamiseen säädekirjassa mainitut 25.000 euroa.

Tätä kirjoitettaessa perustamistoimet ovat siinä vaiheessa, että jäljellä ovat hallituksen valinta ja perustamisluvan saaminen patentti- ja rekisterihallitukselta. Kun säätiö on valmis aloittamaan toimintansa, se tulee kartuttamaan omaisuuttaan muun muassa vastaanottamalla lahjoituksia ja testamentteja voidakseen mahdollisimman hyvin täyttää tehtävänsä sille suunnitellulla kulttuurin alueella.

Elias Iirola

Tulevaa kulttuuritarjontaa

Fitness-kevyytooppera 14.3.2007

■ Ensimmäinen suomalainen barokkiooppera ja samalla Ooppera Skaalan suurin tähänastinen tuotanto kantaesitetään maaliskuussa 2007 Aleksanterin Teatterissa Bulevardilla yhteistyössä Helsingin Ammattikorkeakoulun, Stadian, kanssa. Se kuuluu Musica Nova Helsinki 2007 ohjelmistoon.

Fitness on satiirinen kertomus, josta ei puutu burleskeja elementtejä. Päähenkilönsä, 16-vuotiaan lukiolaispojan, Leon, rakkaudenkaipuun ja epävarmuuden se välittää aitona ja todelliseksi.

Voit käydä lukemassa oopperan esityksen osoitteessa www.oopperaskaala.fi. Sieltä kuulet myös näytteen säveltäjä Kirimo Lintisen musiikista. Libretto on Veli-Pekka Hännisen, Kapellimestarina on Jani Siven, ja ohjaajana Janne Lehmusvuo.

Klubi on varannut 50 lippua esitykseen. Liput (20 e/hlö) tulee varata 28.2.2007 mennessä p. 050-431

Sopraano Laura Heinonen.

Siitä tarkemmin seuraavassa jäsentiedotteessa.

Syksyllä on suunnitelmassa vierailu Tallinnan KUMU-taidemuseoon ja mahdollisesti myös oopperaan. Asiasta tarkemmin jäsentiedotteissa.

Weijo Pitkänen

5087 tai aija.kelly@welho.com.

Tulevia tapahtumia

Omien kuvataiteilijoittemme toinen näyttely avataan huhtikuun kirjailijan yhteydessä 2.4.2007. Näyttely ripustetaan juhlasaliin ja pankkikabinettiin. Se on esillä kuukauden.

Loppukeväästä on suunnitella vierailu Espoon modernin taiteen musoon EMMAan.

HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN PUHALLINORKESTERI (HSKPO) SYKSYLLÄ 5 VUOTTA

Kuten moni muu hyvä asia Klubillamme, myös orkesterin perustaminen syntyi silloisen toiminnanjohtajamme Jouko Liusvaaran esittämän idean pohjalta ja syksyllä 2002 allekirjoittanut sai tehtäväkseen Joken idean toteuttamisen. "Kun meillä kerran on kuoro, miksi meillä ei voisi olla klubilaisista koottu orkesteri", kuului Joken yksinkertainen marssikäsky.

■ Tuumasta toimeen ja erinäisten yhteydenottojen jälkeen orkesterin perustamiskokous pidettiin Klubilla lokakuun 16 päivänä 2002. 11 perustajajäsentä allekirjoitti perustamissopimuksen ja valitsi orkesterin motoksi "omaksi ja Klubimme hyödyksi ja iloksi". Nyt kun taaksepäin katselen, uskallan väittää, että mottomme on vuodesta toiseen toteutunut ja

että vähitellen n.20-miehiseksi kasvanut puhallinorkesteri on saavuttanut vakiintuneen aseman Klubin sekä toiminnassaan että organisaatiossa. Joken ja toisen ei-kokoonpanossa soittavan perustajajäsenen Weijo Pitkäsen panosta ei tässä kehityksessä voi liikaa korostaa.

Orkesteri uskaltautui vielä varsin pienellä kokoonpanolla ensiesitykseen kappaleella "Tonttu-ukkojen Vahtiparaati" kuoron joulukonsertissa 19.12.2002 ja siitä se sitten alkoi.

Kellarivarastoon raivatiin orkesterille harjoitustilat, joista pari vuotta myöhemmin saimme siirtyä kellarikerroksen saunatilojen yhteydessä olevaan saliin, jossa harjoittelemme vähintään joka toinen keskiviikko klo 17.30 alkaen. Harjoitusajat on koordinoitu Klubin kuoron ja kahden muun samoissa tiloissa harjoittelevan kevyen musiikin yhtyeen kanssa. Tilasta on muodostunut monipuolinen ja kaikkien Klubin musiikkikorporaatioiden kannalta välttämätön harjoitusstudio.

Alkuun oli kolme suurta ongelmaa, pitäisi saada lisää soittajia, mistä hankkia lisää nuotteja ja missä Klubin tilaisuuksissa orkesteri voisi esiintyä.

Kevät 2003 oli koeaikaa, jolloin näihin kysymyksiin haettiin vastauksia. Sana orkesterista levisi pääkaupunkiseuden puhallinsoittajien piireissä ja vähän kauemmaksi ja niin kokoonpano syksyyn mennessä alkoi olla koossa ja oli suunnil-

leen sama kuin se on tänä päivänäkin.

Nuotisto, joka nyt käsittää joululaulujen ja Georg Malmstenin osaston lisäksi n. 150 kappaletta alkoi vähitellen karttua erityisesti harjoitusmestariksi valitun Hannu Sihvosen ja kapellimestariksi kutsutun Paul Jaavamon toimesta. Se kattaa valtavan määrän puhallinorkesterille sovitettua musiikkia isänmaallisesta ja sotilasmusiikista erimaalaisten tangojen, valssien, sambojen, rumbien, polkkien ja poloneesien kautta aina foxtrottiin ja jiveen saakka.

Nuotistonhoitajamme Pentti Lehtiluoto on tehnyt pitkään kokemukseensa perustuvaa huolellista työtä Klubin omistamien nuottien järjestämiseksi soittokansioihin.

Orkesterin muut toimihenkilöt ovat allekirjoittanut puheenjohtaja, sihteeri Keijo Pösö ja rahastonhoitaja Risto Alaviuhkola.

Orkesteri esiintyy pääsääntöisesti Klubin omissa tilaisuuksissa siten kuin kulttuuritoimikunta yhdessä ohjelmatoimikunnan kanssa päättää. On vähitellen vakiintunut, että orkesteri esiintyy vuosittain n. kahdeksassa Klubin tilaisuudessa, joista mainittakoon Veteraani- ja maanpuolustusilta, Veneretki, Klubin vuosikokous, Uusien jäsenten ilta, Itsenäisyyspäivä, Pikkujoulu ja 1-2 kirjallisuusiiltaa. Orkesteria on käytetty myös erilaisissa erityistapahtumissa Esimerkiksi sopii 110

KULTTUURI

vuotta biljardia Suomalaisella Klubilla, Joken ilta tai tuleva shampanjailta. Ohjelmistomme joustaa tilaisuuden hengen mukaiseksi.

Suurtapahtuma oli tietenkin Klubin 130-vuotisjuhla, jossa esiinnyimme sekä päivä- että iltatilaisuudessa ja ensimmäisen vaan ei viimeisen kerran yhdessä Klubimme upean kuoron kanssa.

Meitä on pyydetty ja olemme vuosien varrella esiintyneet jonkin verran myös Klubin ulkopuolisissa tilaisuuksissa, joista mainittakoon Klubilla perustetun Suomalaisen keksijöiden tukiyhdistyksen yhdessä patentti- rekisterihallituksen kanssa vuosittain toteuttama YK:n alaisen WIPO:n Maailmanhenkisen Omaisuuden Päivä Aleksanteriteatterissa, Lähivakuutuksen yhtiökokousvastaanotto Finlandia talolla, Viipurin Taloudellisen Korkeakouluseuran vuosikokous Klubilla, Eräiden veteraaniyhdistysten tilaisuudet Klubilla ja Suomen Liikemiesyhdistyksen 110-vuotisjuhlat Kalastajatorpalla, jossa ensimmäisen kerran soitimme koko illan tanssimusiikin. Lisäksi olemme käyneet joillaakin synttäreillä ja jopa eräissä sangen eksoottisissa häättilaisuudessa

Suuri projekti oli TV 1:n ”Suomalaisia säveliä” ohjelman tuotanto, jossa suuri osa orkesterilaisista soitti ns. stunttimuusikkona useamman päivän ajan suomalaisen musiikin klassikkoja, mm. pätjän jokaisesta Sibeliuksen sinfoniasta. Tämän

seurauksena Klubilla oli viime syksynä aiheeseen liittyvä keskustelutilaisuus musiikinäytteineen. Ulkomaan matkoja emme ole toistaiseksi tehneet, mutta sekään ei ole poissuljettua.

5-vuotistaivalta aiomme ensi syksynä Kulttuuritoimikunnan toivomuksen mukaisesti juhlistaa Usko Kempin, jonka syntymästä tulee tänä vuonna kuluneeksi 100 vuotta, muistokonsertilla.

Mikäli joku Klubiveli, johonkin omaan tai edustamansa yhteisön tilaisuuteen tarvitsee elävää puhallinorkesterimusiikkia olemme, kun vain ajoissa sovitaan, valmiit sellaista tuomaan. Samoin otamme mielellämme vastaan palautteita ja ohjelmatoivomuksia.

Klubiveliterveisin
Timo Kivi-Koskinen

HSKPO:n puheenjohtaja
Sähköpostiosoite timo@kivi-koskinen.com

KLUBIN KUORO , JOKAISEN KUBIVELJEN OMA KUORO

■ ■ Kun kuoromme perustettiin yli kuusi vuotta sitten Klubin 125-vuotisjuhliavarten, ei varmaankaan kukaan silloin arvanut tai saati sitten tiennyt , että kuorosta kehittyisi eräs klubimme nopeimmin kasvavista ja aktiivisimmista harrastuspiireistä. Kuoron periaatteita on alusta alkaen ollut voimakas kiinnittäytyminen Klubiin ja sen moninaiseen toimintaan antamalla sille oman musiikillisen panoksensa. Ovathan kaikki kuorolaiset myös klubimme jäseniä. Kuoron kautta tai sen houkuttelemana on vuosien varrella klubimme jäsenmääräkin kasvanut merkittävässä määrin. Yhteinen musiikkiharrastus on houkuttellut uusia jäseniä mukaansa myös muuhun klubin toimintaan.

Toimintaan on keskimäärin osallistunut noin 35 aktiivista laulajaa. Kuoron kirjavahvuus on kuitenkin noin 50 laulajaa. Kuoro harjoittelee kerran viikossa ja esiintymisiä on vuosittain noin 15-20 eri tilaisuutta. Tämä merkitsee sitä, että yksittäisiä suoritusketroja harjoitukset ja esiintymiset mukaanlukien kertyy lähes 2000 kertaa.

Kuoro on alusta lähtien pyrkinyt palvelemaan kaikkia klubilaisia esiintymällä klubin eri tilaisuuksissa. Klubilaiset ovat käyttäneet kuoron palveluksia hyväkseen mm. omissa perhejuhlissa. Kuoro on aina valmis tällaisiin suorituksiin.

Vuosien varrella on kuorolle kehittynyt säännöllinen konsertti – ja esiintymisrytmi. Pääkonsertit ovat olleet keväisin kukanpäivän konsertti ja joulun alla joulukonsertti. Nämä kaksi konserttia ovat nimenomaa tarkoitettu klubilaisille ja heidän perheenjäsenilleen sekä ystävillään.

Viime vuoden joulukonsertti tunnelmallisessa Vanhassa Kirkossa oli toistaiseksi

yleisömäärän perusteella suosituin konserttimme. Hartaita kuulijoita oli reilusti yli 400 henkeä. Uutuutena konsertissamme esiintyivät ”Aidot Oululaiset Tiernapojat”.

Tämän vuoden päätapahtumat ovat jälleen kevähkonsertti 23.5. klo 15.00 Ritarihuoneella ja joulukonsertti maanantaina 17.12. klo 19.00 Vanhassa Kirkossa.

Tämänvuotinen kevätkonsertti on ohjelmistoltaan aivan poikkeuksellinen. Kuoro esittää vain kuorokohtauksia eri oopperoista. Luvassa on mm. Geog Bizet : Carmen, Guiseppe Verdi: Trubaduuri, Otto Nicolai : Iloinen Leski, W.A. Mozart: Taikahuilu, Gioaccio Rossini: Tuhkimo, C.M. von Weber: Taika-ampuja, Charles Gounod: Faust j.n.e. Odotettavissa on siis todella mielenkiintoinen kevätkonsertti. Tietävästi tällaista ohjelmistoa ei mikään muu kuoro ole aikaisemmin Suomessa esittänyt.

Kuoroa on sen alusta asti johtanut kokenut, monien kuorojen taiteellisena johtajana toiminut Henrik Lamberg. Lamberg toimii Sibelius-Akatemiassa laulunopettajalehtorina ja lehtorina Vantaan musiikkiopistossa.

Jos tunnet kiinnostusta kuorotoimintaan, älä epäröi ottaa yhteyttä. Tervetuloa.

Puheenjohtaja Rainer Friberg
puh. 3212 375, 050 3561 251,
rainer.friberg1@luukku.com
Taiteellinen johtaja Henrik Lamberg ,
puh. 0400 418 869, sähköposti:
henrik.lamberg@luukku.com

Poppia ikä kaikki?

KULTTUURI

HIM-yhtyeen valovoimainen tähti Ville Valo Helsingin Suomalaisella Klubilla? No mikä ettei – ei tosin "livenä", vaan musiikkivideolla, jolla Helsinki Music Companyn tuotantopäällikkö Asko Kallonen päätti esityksensä viime marraskuun lounasvieraina.

■ ■ "Mukavaa tuntee itsensä kerrankin nuoreksi", Kallonen totesi tervehtiessään 30-päistä kuulijakuntaansa, "kun yleensä olen tekemisissä itseäni reippaasti nuorempien kanssa". Lista näistä nuoremmista onkin vaikuttava. Toimiessaan 11 vuoden ajan kansainvälisen BMG-yhtiön Suomen tuotantopäällikkönä hän luotsasi sekä kansalliseen että kansainväliseen maineeseen sellaisia nimiä kuten HIM, Lordi, Aikakone, Don Huonot, Samuli Edelmann ja Anssi Kela.

Mistä tähteyksy syntyy ja miten se tehdään? Ruotsalaiset tunsivat tämän tempun salaisuuden jo 70-luvulla ja heidän uurastuksensa alkoi tuottaa hedelmää (Abba 70-luvulla ja Roxette 80-luvulla) vuosina, jolloin Suomen pop- ja rock-musiikki eli vielä paikalliskulttuurin aikaa. Kansainvälistymisen pioneerit Hurriganes ja Leningrad Cowboys eivät vielä merkinneet todellista läpimurtoa. Maa eli "humpan, hevin ja huumorin" kansallista aikakautta.

Ruotsalainen resepti – jolla myös jääkiekko nousi aikanaan maailman eliittiin

– oli voimakas panostus kasvua tavoittelevaan alaan ja meneminen mukaan sen sisäiseen kulttuuriin. Saavutettu menestys poiki menestystä, populaarimusiikki paraatiesimerkkinä.

Muutama powerpoint-kalvo selvitti kuulijoille pop/rock-kulttuurin menestystekijät. Artisteilta edellytetään ammattimaista suhtautumisesta työhönsä. Levy-yhtiöiltä, "musiikin investointipankkiireilta", vaaditaan osaamista ja uskoa (joka Kallosen mukaan on "yhdistelmä epätoivoa ja ahneutta"). Lisäksi tarvitaan median osallistumista alan kehittämiseen kumppanuuden hengessä – tässä kohdin Yleisradion 190-luvun alussa aloittanut nuorisokanava Radiomafia sai erityisen tunnustuksen; Kallosen mukaan voidaan kysyä, olisivatko esim. HIM ja Rasmus olleet mahdollisiakaan ilman Yleisradion ennakkoluulotonta asennetta.

Musiikkiteollisuuden toimintakaavio ei ole sen kummempi kuin minkä tahansa tuotteen kohdalla. Alussa on idea, laulu ja sen esittäjä. Levy-yhtiö/kustantaja vastaa markkinoinnista ja jakelusta sekä oikeuksien hallinnasta (mikä ei olekaan pikkujuttu). Mutta kaiken tämän onnistuessa jäljelle jää tähteyden mysteeri. Sen perustaa Kallonen etsi taitavasta tuotteistamisesta, jonka ydin on lähes aina yleisöön vetoavassa tarinassa. Sen on oltava tosi, sillä sen kestävyys testataan aina, kun artisti astuu yleisönsä

Helsinki Music Companyn tuotantopäällikkö Asko Kallonen marraskuun lounasvieraina

eteen. Markkinoinnin osuus taas on löytää oikeat "koodit", kuten HIMin logossa esiintyvät toisiinsa kietoutuneet kolmio ja sydän, jotka esiintyvät paitsi yhtyeen levykansissa ja lavataustoissa, myös ihailijoiden vaatteissa ja tatuointeina ja maalauksina ihollakin.

Ja vielä – jos kaikki käy hyvin – on hyvä jos sattumakin puuttuu peliin, kuten HIMin tapauksessa maailmankuulu ja rahakas rap-artisti Bam Margena, joka luki jutun Ville Valosta Finnairin asiakas-

lehdessä, osti tämän levyn, piti tämän laulusta, osti lisää levyjä – ja loppu on suomalaisen kevyen musiikin historiaa.

Tee pohjatyö hyvin totesi Asko Kallonen, niin maailma tekee loput – varsinkin jos sattuma ja onni ovat myötä.

Juhani Juntunen:

AIVOT - TÄRKEIN PÄÄOMAMME

Professori Juhani Juntunen kertoi kiinnostuneille klubilaisille aivojen huollosta

Miksi aivot ovat pääosassa?

Aivot ovat ihmisen tärkein elin. Ne säätelevät suoraan tai epäsuorasti lähes kaikkia elintoimintoja ja ne ovat inhimillisen elämän keskus. Ihmisen aivot ovat verrattomasti kehittyneemmät kuin muilla luontokappaleilla erityisesti niiden osien kohdalla, jotka huolehtivat ns. ”korkeammista” aivotoinnoista kuten älykyys, looginen ja abstraktinen ajattelu ja luovuus. Juuri aivojen ansiosta olemme ylivertainen laji luomakunnassa. Tutkimusten mukaan aivojen hyvä huolto antaa mahdollisuudet aivojen kaikkien toimintojen optimoinnille ja ehkäisee ikääntymiseen liittyvän fysiologisen aivosolujen rappeuman aiheuttamia haittoja.

Työkyky ja aivot

Työkyky on käsite, jota ei juridisesti ole missään määritelty, vaikka sen vastakohtasta eli työkyvyttömyydestä on olemassa useita määritelmiä. Nykyinen eläkepoliittinen suuntaus, missä pyritään työkyvyttömyyden todistamisesta työkyvyn arviointiin edellyttää kuitenkin työkyvyn ja erityisesti jäljellä olevan työkyvyn tarkkaa määrittämistä. Työkyvyllä tarkoitetaan kykyä selviytyä työelämässä mahdollisesta sairaudesta, viasta tai vammasta huolimatta. Työkyvyn vaikuttavat sairaustekijöiden ohella merkittävästi motivaatiotekijät ja ns. sosiaaliset

Motto: Ihmiskunnalla on kaksi suurta haastetta edessään: avaruuden valloittaminen ja aivojen salaisuuksien selvittäminen.

tekijät. Itse asiassa pitäisikin puhua työkyvyn tunteesta, koska se näyttää olevan työnteon keskeinen determinantti.

Ylläolevan perusteella voidaan perustellusti väittää, että työkyvyn merkittävien säätely tapahtuu aivoissa. Sellaiset aivojen ominaisuudet kuin plastisuus, tieto, taito, joustavuus, älykyys, oppiminen, muistaminen ja luovuus ovat työelämässä aivan välttämättömiä. Näitä ominaisuuksia voidaan kehittää ja ylläpitää huolehtimalla aivojen terveydestä. Terveet aivot ovatkin työelämän kannalta tärkeitä olipa ammatti mikä tahansa. Ne pystyvät käsittelemään elämän stressilanteita joustavasti ja näin estävät omalta osaltaan työelämän kannalta hankalia stressisairauksia ja burnoutia.

Muistaminen, oppiminen ja luovuus: uusiutumisen perustat

Muistaminen, oppiminen ja luovuus ovat niitä aivotointoja, joista moderni aivotutkimus on tuottanut valtavasti uutta tietoa. Aivosolujen välinen viestintä tapahtuu kemiallisesti välittäjäaineiden avulla, jotka kulkeutuvat hermosolusta toiseen solujen yhtymäkohdassa eli synapsissa. Näitä välittäjäaineita tunnetaan jo useita kymmeniä. Yksinkertaistaen voidaan sanoa, että mikäli hermovälitystä tapahtuu tavanomaista runsaammin, useammin tai kauemmin syntyy vahvistunut synapsi. Vahvistunut synapsi siir-

tää entistä helpommin viestiä toiseen hermosoluun. Vahvistuneiden synapsien muodostamaa reittiä hermoverkossa kutsutaan muistijäljeksi tai sisäiseksi esitykseksi. Muistijälkien syntyminen on muistamisen ja oppimisen neurobiologisen perusta. Jokaisella ajatuksellamme, tunteellamme ja liikkeellämme on oma muistijälkenäs keskushermoston verkossa.

Luovuuden neurobiologiset perustat liittyvät ilmeisesti kykyyn muistijälkien ja hermoverkkoihin tallentuvien hierarkisten ”muistiarkistojen” hyödyntämiseen tehokkaasti. Aivojen toiminta on jatkuvaa muistijälkien arkistoinnista, joka unesakin tapahtuu monelta osin tehokkaammin kuin valveilla ollessa. Aamulla moni edellisen illan ongelma ratkeaa kuin itsestään. Ihmisen kyky oppia selviytymään erilaisista tehtävistä niin työ- kuin vapaa-aikanakin perustuu näiden muistijälkien synnyttämiseen ja tallennetun tietoaineiston optimaaliseen käyttöön. Ihmisaivojen kapasiteetti tässä mielessä on rajaton.

Aivojen kapasiteetti ja plastisuus

Aivojen kapasiteettia on vaikea verrata mihinkään. Tavanomainen analogia tietokoneen ja aivojen välillä tekee aina vääryyttä aivoille. Ihminen ei ilmeisesti milloinkaan kykene luomaan sellaista supertietokonetta tai itseorganoituvaa

Aivojen hyvästä kunnosta huolehtiminen on ehkä tärkein terveytemme ja hyvinvointimme tae.

keinotekoista hermoverkkoa, joka lähimainkaan vastaisi aivojen kykyä selviytyä monimutkaisista asiakokonaisuuksista. Shakin maailmanmestari päihittää super-tietokoneen tulevaisuudessakin. Eräiden arvioiden mukaan käytämme aivoistamme vain pientä osaa, ehkä alle 10% kerrallaan. Tämä merkitsee sitä, että aivoissa on valtava käyttämätön kapasiteetti, jota ainakin teoriassa voidaan hyödyntää. Käyttämättömän kapasiteettinsa ansiosta aivot pystyvät mm. toipumaan erilaisista sairauksista verraten hyvin ja muutoinkin reagoimaan herkästi sekä ulkoisiin että sisäisiin olosuhteiden muutoksiin. Puhutaan aivojen plastisuudesta. Tämän plastisuuden ansiosta aivoja voidaan jatkuvasti kehittää ja se tekee myös aivojen huoltamisen mielekkääksi.

Ihmisen aivoista tuhoutuu jatkuvasti aivosoluja ehkä n. 2000 kpl tunnissa. Tuhoutuneet hermosolut eivät uusiudu ja tällä vauhdilla aivomme surkastuvat 10% sadassa vuodessa. Tämän fysiologisen rappeuman seurauksena jäljellä olevat solut muodostavat uusia synapseja, uusia yhteyksiä aivoihin ja hermoverkko on jatkuvassa dynaamisessa muutostilassa, joka yhdessä synapsien vahvistumisilmiön kanssa takaa jatkuvan oppimiskapasiteetin. Terveen ihmisen kyky oppia uutta ei merkittävästi vähene elinaikana ja mitä enemmän aivojaan käyttää sitä paremmat edellytykset tälle oppimiselle on.

Ikääntyneiden aivojen karisma

Ihmisen aivoissa tapahtuu ikääntymisen myötä biologisia vanhenemisilmiöitä. Hermosolujen fysiologisen rappeuman seurauksena menetetään jatkuvasti aivosoluja ja niiden yhteyksiä. Toisaalta jäljellä olevat aivosolut pystyvät ns. reaktiivisen synaptogeneesin avulla luomaan uusia yhteyksiä. Aivot ovat jatkuvassa dynaamisessa tilassa, missä hermosoluyhteyksiä katoaa ja uusia muodostuu. Ikääntyneissä aivoissa degeneraation ja regeneraation välinen tasapaino säilyy terveellä ihmisellä varsin pitkään. Mitä sitten tapahtuu aivojen toiminnassa ikääntymisen myötä? Aivot menettävät vanhetessaan kognitiivista kykyään lähinnä oppimisen nopeuden suhteen. Ikääntyvät aivot ovat kuitenkin monessa suhteessa paremmat kuin nuoret aivot. Aivojen pitkäaikaiseen muistiin on elämän aikana kertynyt pysyviä muistijälkiä, joita ikääntyneet aivot pystyvät hyödyntämään. Kokemus, joksi tätä kutsutaan korvaa monessa suhteessa nuorten aivojen nopeuden. Ikääntyneet aivot pystyvät nuoria paremmin hahmottamaan monimutkaisia asiakokonaisuuksia. Ei ole sattuma, että isojen konsernien johdopaikoilla on ikääntyneitä henkilöitä, erityisesti sellaisissa kulttuureissa, joissa vanhuutta kunnioitetaan enemmän kuin meikäläisessä kulttuurissa. Vanhuus ja viisaus kuuluvat todella yhteen. Aivot ovat erityisesti sellainen elin, joka vanhenee yksilöllisesti. Työelämän kannalta kokemuksen hyödyntäminen olisi

ensiarvoisen tärkeätä. Neurobiologisia perusteita ei kronologisille eläkeikärajoille löydy. Tässä olisi paljon miettimistä omissa eläkepolitiikassamme, joka on johtanut eläkkeellä olevien määrän kohtuuttomaan kasvuun.

Miten huollan aivojani?

Aivojen hyvästä kunnosta huolehtiminen on ehkä tärkein terveytemme ja hyvinvointimme tae. Työelämän kannalta aivojen hyvä kunto on tärkeätä sen takia, että sellaiset aivojen ominaisuudet kuten tieto, taito, luovuus ja joustavuus ovat välttämättömiä ammatista riippumatta. Hyväkuntoiset aivot kestävät huonokuntoisia paremmin normaaleja elämään liittyviä stressejä. Aivojen vuosikymmenen, eli 1990 luvun keskeinen sanoma on se, että kukin pystyy itse vaikuttamaan aivojensa kuntoon ja että tämä on todella elämänlaadun kannalta keskeinen asia.

Aivojen huolto-ohjeita:

Käytä aivojasi. Tutkimukset ovat kiistatta osoittaneet, että aivojen aktiivinen käyttäminen parantaa niiden toimintaa. Aktiivisesti käytetyt aivot toipuvat myös erilaisista aivojen sairauksista paremmin ja niiden plastisuus on kaikin tavoin suurempi kuin käyttämättömien aivojen. Yksittäiset keinot aivojen aktivoimiseksi ovat yksilöllisiä. Aivot eivät siis käytössä kulu.

Suojaa aivosi. Aivot vaurioituvat mekaanisesti varsin herkästi. Tämän vuoksi turhien riskien välttäminen on paikal-

laan. Viisas ihminen käyttää suojapäähineitä, kypärää ja turvavyötä aina kun se on tarkoituksenmukaista työssä, urheilussa ja liikenteessä. Suojaa aivosi vaurioilta, älä elämyksiltä.

Säästä aivojasi. Tupakka, alkoholi, lääkkeet ja huumeet voivat vahingoittaa aivojasi. Yleinen kohtuullisuus elintavoissa on hyväksi aivoillekin. Elintavat ovat juuri se elämän osa-alue, johon voimme itse merkittävästi vaikuttaa ja tällä tavoin parantaa aivojemme toimintaa.

Hoida aivojasi. Kaikki ne terveydentilaan vaikuttavat tekijät, joita suositellaan erilaisten sairauksien ennalta ehkäisyksi ovat myös aivojen kannalta hyviä. Säännöllinen liikunta, monipuolinen ravinto, riittävä lepo ja mieluisat harrastukset ovat tärkeitä. Erytisen tärkeää aivojen kannalta on myönteinen asennoituminen elämään, koska se heijastuu ympäristöstä miellyttävällä tavalla takaisin.

Lopuksi

Aivojen keskeinen merkitys ihmisen elämälle korostaa niiden huoltamisen tärkeyttä. Terveystieteiden ammattilaisille tämänkaltaisen terveystietoa tulee olemaan melkoinen haaste. Aivojen vuosikymmenen ja Terveet Aivot-projekti ovat tuottaneet runsaasti tietoa aivojen toimintaa vaikuttavista tekijöistä. Tiedämme mitä pitäisi tehdä, aineistoa ja tietoa on. Pitäisi vain tehdä se maailman pisin työmatka eli tuumasta toimeen.

POJAT SUOMALAISILLA KLUBILLA – sananmukaisesti

Myöhäissyksyisenä keskiviikkoiltana 14. marraskuuta järjestettiin Klubin tiettävästi kaikkien aikojen ensimmäinen isä-poika taikka isoisä-lapsenpoika -tapahtuma. Mukana oli 40 poikaa, isää ja isoisää.

■ Idea tuli ravintolajaostossa toimivalta klubiveli Jori Keckmanilta. Isien elämä on nykyään kiireistä, ja Klubilla käynti on valinta lasten tai kavereiden kanssa olemisen välillä. Tätä vastakkainasettelua lieventämään Jori ehdotti isä-poika-tapahtumia. Tartuimme toimeen.

Ensimmäinen kohderyhmä oli 5–15-vuotiaat pojat. Tilaisuus alkoi vierailulla väestönsuojelumuseossa. Isäntänä toimi väestönsuojelutoiminta-aktivisti ja klubiveli Raimo Nikkilä. Pääsimme tutustumaan sotien aikaiseen väestönsuojeluun sekä väestönsuojelun yleishistoriaan ja nykypäivään.

Pommitusta pakoon museon pommisuojaan

Museossa on paraikaa Sodistamme selviytyneet lapset -teemanäyttely. Talvisodan, jatkosodan ja Lapin sodan ajan lapsia siirrettiin sotalapsiksi Ruotsiin ja Tanskaan 70 000 henkeä. Tiloihin on myös rakennettu sodanaikaista pommisuojaa esittävä kellarisuoja pommitusääniefektein.

Alkuesittelyn jälkeen pienimmille pojille oli varattu lastenelokuva katsottavaksi, mutta kun lähestyvien lentokoneiden moottoriäänet voimistuivat ja hälytys-sireenit alkoivat ujeltaa, koko porukka säntäsi kellarisuojaan. Pommit putosivat. Pojat olivat haltioissaan.

Vierailun päätteeksi kiitimme Raimoa ja hänen kolleegoitaan opastuksesta sekä heidän väestönsuojelun hyväksi tekemästään arvokkaasta vapaaehtoistyöstä.

Biljardi kiinnosti, illallinen maistui

Museokäynnin jälkeen tulimme isä-poika-illalliselle Klubille. Klubi kierrettiin isien tai isoisien ohjauksessa. Varsinkin biljardisalimme tuntui kovasti kiinnostavan poikia. Monilla isoisillä ja isillä oli omien sukujensa tarinoita kerrottavana.

Klubiveli likko B. Voipio kävi tyttärensä pojan Roope Martikaisen (9) kanssa katsomassa Roopen isoisän isoisän isän, senaattori D. W. Åkermanin viime vuosisadan alun kuvaa Sipilä-kabinetissa.

Ilta oli jälleen kerran osoitus ravintoloitsijamme Riitan ammattitaidosta. Pöytiin tarjoiltu juhlaillallinen teki kauppansa. En ole koskaan nähnyt poikani Aleksanterin (5) tyhjentävän lautastaan yhtä tehokkaasti. Ruokailun jälkeen Riitta vei kaikki kierrokselle ravintolan keittiöön, missä riittikin ihmeteltävää.

likko B. Voipio, Roope Martikainen ja senaattori D. W. Åkerman. Sipilässä oleva kuva on viime vuosisadan alusta, jolloin Åkerman oli kauppaja- ja teollisuustoimituskunnan päällikkönä.

Juhlailillisella muun muassa Ilari, Pyry, Patrik, Aleksanteri ja Petteri.

Tapahtumia lisää ja puuhamiehiäkin tarvitaan

Isä-poika -tapahtumaa kehitellessämme syntyi pitkä lista hyviä ideoita tekemiseksi. Asiaa pohtiessamme huomasimme, että kohdevalinnat johtavat erilaisiin ikähaarukoihin.

Tarvitaan lisää puuhamiehiä, joilla on eri ikäisiä poikia. Illallisen aikana toiminnanjohtajamme Jyrki järjesti huutoäänestyksen vierailukohteista. Esitetyt kolme vaihtoehtoa seuraa-

viksi vierailukohteiksi olivat poliisi, palokunta ja ilmailu.

Kaikki saivat hyvin kannatusta ja ilmailu hieman enemmän kuin muut. Järjestämme seuraavan isä-poika -tapahtuman näistä lähtökohdista.

Tuomas Koljonen

PUOLUSTUSVOIMIA JA ASEVELVOLLISUUTTA KOSKEVA LAINSÄÄDÄNTÖ UUDISTUU

Klubin oikeuspolitiikan illassa 16. marraskuuta 2006 puolustusministeriön lainsäädäntöjohtaja, hallitusneuvos Seppo Kipinoinen esitelmöi puolustushallintoa koskevien lakien uudistamistyöstä. Oikeuspoliittiseen iltaan osallistui 39 klubilaista. Erityisesti keskusteltiin vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta ja sitä koskevista laista.

■ Eduskunnalle on lokakuussa 2006 annettu puolustushallinnon alalla kaksi merkittävää hallituksen esitystä. Ensimmäiseen sisältyy ehdotus uudeksi asevelvollisuuslaiksi, ja toisessa on kysymys vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta koskevan lain säätämisestä.

Esitysehdotukset on valmisteltu puolustusministeri Seppo Kääriäisen asetta-

missa toimikunnissa. Asevelvollisuuslakitoimikunnan puheenjohtajana toimi Seppo Kipinoinen. Vapaaehtoista maanpuolustusta koskevaa lainsäädäntöä valmistellutta toimikuntaa johti allekirjoittanut Jukka Pasanen.

Nykyinen vuodelta 1950 oleva asevelvollisuuslaki on saatettava vastamaan perustuslain vaatimuksia; lisäksi se on lakiteknisesti vanhentunut. Puolustusjärjestelmämme tulisi edelleenkin perustamaan yleiseen asevelvollisuuteen, eikä palvelusaikojä 6, 9 tai 12 kuukautta ole tarkoitus muuttaa.

Aseettomina palvelevien vähimmäispalvelusaika lyhenisi kuitenkin 9 kuukauteen. Palvelukseen määräämistä koskevaa menettelyä ehdotetaan joustavammaksi mm. niin, että palvelukseen

Seppo Kipinoinen (vas.) ja Jukka Pasanen selostivat klubi-illassa uutta puolustuslainsäädäntöä.

Sotilashenkilöstön kannalta merkittävää on uuden ammattisotilaan käsitteen ottaminen käyttöön.

astumisaika voitaisiin määrätä kolmen vuoden jaksolle.

Kertausharjoitukset pysyvät entisellään

Kertausharjoitusten yhteenlaskettu enimmäisaika (40, 75 tai 100 päivää) säilyisi nykyisellään, mutta reserviläinen voisi lisäksi suostumuksensa mukaan osallistua kertausharjoituksiin 10 päivää vuodessa. Merkittävänä voidaan pitää ehdotusta siitä, että reservissä olevia asevelvollisia voitaisiin määrätä koulutuksensa mukaisesti tehtäviin suuronnettomuus- ja muussa vakavassa tilanteessa.

Nykyisin nostoväkeen kuuluva ns. varareservi voitaisiin kutsua palvelukseen yleisen liikekannallepanon aikana.

Vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta ehdotettu laki täydentää asevelvollisuusjärjestelmäämme. Säännökset siitä ovat tällä hetkellä kovin niukat ja koskevat lähinnä puolustusvoimien antamaa tukea vapaaehtoisten koulutukselle. Vapaaehtoistoiminnan laajentuminen ja puolustusvoimien rakennemuutos edellyttävät, että asiasta säädetään lailla nykyistä laajemmin.

Puolustushallinnon tehtävistä vapaaehtoisen maanpuolustuksen alalla ja myös vapaaehtoisen maanpuolustuksen neuvottelukunnasta ehdotetaan säädettäväksi po.laissa. Puolustusvoimien kannalta on vapaaehtoisuuteen perus-

tuvilla maakunta- joukoilla huomattava merkitys alueellisen maanpuolustusjärjestelmän kehittämisessä. Toisaalta virka-aputehtäviin voidaan ryhtyä vain ao. siviiliviranomaisen pyynnöstä ja sotilasosaston tulee olla kantahenkilökuntaan kuuluvan sotilaan johdossa.

Vapaaehtoinen maanpuolustus

Nykyisen Maanpuolustuskoulutus ry:n muuttaminen julkisoikeudelliseksi yhdistykseksi on niin ikään merkittävä ehdotus. Yhdistys on perinteisten maanpuolustusjärjestöjen vuonna 1993 muodostama koulutuksellinen yhteistyöjärjestö, johon ei kuulu henkilöjäseniä. MPKY:llä. Sen koulutus- ja tukiyksiköillä tulee olemaan tärkeä rooli yhteistyössä toisaalta puolustusvoimien ja toisaalta omien jäsenjärjestöjensä kanssa.

Keskeistä uudessa laissa olisi vapaaehtoisten sotilaallisen koulutuksen järjestäminen ja heidän sitouttamisensa maanpuolustustoimintaan. Tärkeänä uudistuskohteena on myös naisten aseman huomioonottaminen nykyistä paremmin niin, että he voisivat osallistua puolustusvoimien vapaaehtoisiin harjoituksiin, vaikka he eivät olisikaan suorittaneet asepalvelusta.

Muutenkin on vapaaehtoisen henkilöstön asemasta, heidän velvollisuuksistaan ja oikeuksistaan sekä rekisteröimisestään säädettävä nykyistä laajemmin.

Ehdotus on tältä osin saatettu sopusoin- tuun uuden asevelvollisuuslain kanssa.

Eduskunnan puolustusvaliokunta on joulukuussa 2004 antamassaan mietinnössä pitänyt tarpeellisena, että vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta säädetään erillinen laki. Yhdessä asevelvollisuuslain kanssa se muodostaa tärkeän osan puolustusvoimien suunnittelussa rakennemuutoksessa.

Puolustusvoimalaki jo eduskunnalla

Marraskuussa 2006 eduskunta sai myös esityksen uudeksi puolustusvoimalaiksi, joka korvaisi vuoden 1974 lain puolustusvoimista. Toimikuntamietinnön 2006:3 pohjalta valmistellun lain tavoitteena on luoda ajantasainen säännöstö, joka kaikilta osin vastaa uuden peruslain vaatimuksia.

Puolustusvoimien tehtävät olisivat Suomen sotilaallinen puolustaminen, muiden viranomaisten tukeminen ja osallistuminen kansainväliseen sotilaalliseen kriisinhallintaan. Tähän liittyy puolustusvoimien mahdollisuus osallistua avun antamiseen toiselle valtiolle. Maakuntajoukot muodostaisivat osan puolustusvoimien alueellisista joukoista.

Puolustusvoimien eri tasoilla toimivien viranomaisten tehtävistä ja toimival- lasta ehdotetaan säädettäväksi nykyistä tarkemmin ja ottaen huomioon puolustusvoimien tuleva organisaatiouudistus.

Puolustusministeri esittelisi puolustusvoimien komentajan sijasta valtakunnan sotilaallisen puolustamisen keskeisiin perusteisiin liittyvät sotilaskäskyasiat, kun ne koskevat ministeriön strategista suunnittelua.

Sotilashenkilöstön kannalta merkittävää on uuden ammattisotilaan käsitteen ottaminen käyttöön. Tällä tarkoitetaan sekä sotilasvirassa palvelevia että puolustusvoimissa määräaikaissa virkasuh- teessa sotilastehtävään määrättyjä henkilöitä. Heillä olisi eräitä erityisvelvoitteita, jotka koskisivat käyttäytymistä, kunnan ylläpitämistä ja velvollisuutta ilmoittautua palvelukseen tietyissä tilanteissa.

Edellä selostetut lait on tarkoitus saattaa voimaan vuoden 2008 alussa siinä muodossa kuin eduskunta ne kuluville valtiopäivillä hyväksyy. Myös lakia siviili- palveluksesta ollaan uudistamassa.

Keskustelu kävi vilkkaana

Käydyssä vilkkaassa keskustelussa ensimmäisen puheenvuoron käytti MPK ry:n toiminnanjohtaja, eversti Pekka Majuri. Hän selosti edustamansa yhdistyksen toimintaa ja sille uudessa laissa tulevia tehtäviä. Esitelty uusi laki oli yhdistyksen kannalta merkittävä uudistus.

Muissa puheenvuoroissa esitettiin mm. näkökohtia siitä, missä määrin uusi järjestelmä eroaa vanhoista suojeluskunnista, jotka oli sotilaallisesti järjestetty.

MPK ry:n jäsen- kenttä on varsin laaja; uusimpana jäsenenä Suomen Metsästäjien liitto.

Maakuntajoukkojen ikärakenne ja niiden toimintojen yhteensovittaminen sekä mahdollisuus nopeaan toimintaan olivat myös keskustelussa esillä. Reserviläisille tulisi antaa ehdotettua laajemmat valtuudet johtaa ammuntoja voimassa olevien varomääräysten mukaan. Tämä tulisi ottaa huomioon vastuita järjestetäessä.

Vapaaehtoisten asemaa korostaisi se, jos myös heidän työnantajansa sitoutettaisiin siihen, että harjoituksiin osallistuminen olisi asianomaiselle työn estämättä mahdollista.

Tilaisuuden puheenjohtajana kiitin alustajaa Seppo Kipinoista ja keskusteluun osallistuneita klubilaisia. Hänen selostamansa uudistukset saadaan toivotavasti valmiiksi jo tämän eduskunnan aikana.

Jukka Pasanen

Ilmailuillassa Finnairin Jukka Hienonen:

HYVÄSTÄ LENTOYHTIÖSTÄ KILPAILUKYKYISEKSI YRITYKSEKSI.

Klubin ilmailuillassa 20. marraskuuta 2006 oli vieraana Finnairin toimitusjohtaja KTM Jukka Hienonen. Hän tuli yhtiön palvelukseen marraskuussa 2005 ja toimitusjohtajaksi vuoden 2006 alusta. Ennen Finnairia hän oli viisi vuotta Kaukomarkkinat Oy:ssä tuotepäällikkönä, edustajana Moskovassa, markkinointipäällikkönä ja lopulta apulaisjohtajana. Tämän jälkeen Hienonen palveli neljän vuoden ajan Timberjack Oy:n vientijohtajana ja markkinointijohtajana toimialueinaan Eurooppa, Afrikka sekä Venäjä ja Kiina. Stockmann Oy:ssä hän toimi kahdessa vaiheessa yhteensä kymmenen vuotta tavaratalojen johtajana ja lopulta yhtiön varatoimitusjohtajana.

Taustatietoa liikenneilmailusta

■ Kaksikymmentä vuotta sitten liikenneilmailussa oli paljon sääteleviä elementtejä. Suurten lentoyhtiöiden kesken sovittiin lippujen hinnat (IATA:n tariffit). Pian tilanteeseen kyllästyttiin, ensin USA:ssa ja myöhemmin Euroopassa. Haluttiin lisää kilpailua. Ilmailualalle syntyi paljon halpalentoyhtiöitä, joista USA:ssa oli menestynein South West Airlines ja Euroopassa Ryan Air.

Samanaikaisesti perinteisten lentoyhtiöiden toiminta tehostui radikaalisesti. Onneksemme viranomaiset pysyivät koko ajan kehityksessä mukana ja säätelivät lentoliikennettä turvallisuuden liittyessä

Finnairin toimitusjohtaja Jukka Hienonen uskoo yhtiönsä kilpailukykyyn.

olennaisena osana koko toimintaan.

Kaikissa vanhoissa lentoyhtiöissä on perintönä rakenteita, joita nyky maailmassa ei voi perustella mitenkään. Irtautuminen niistä on kivuliasta ja aiheuttaa epävarmuutta ja tyytymättömyyttä. Samanaikaisesti lentoyhtiöt tekevät tappiota. Esimerkiksi 2000-luvulla kaikkien yhtiöiden viiden vuoden tappiot ovat ylittäneet niiden kolmenkymmenen kahden vuoden aikana tekemät kumulatiiviset voitot.

Kovassa kilpailussa uusia halpalentoyhtiöitä on tullut runsaasti lisää. Näistä neljästäkymmenestä yhtiöstä vain kolme tuottaa voittoa. On helppo tarjota halpoja lentoja, eri asia on tuottaa niillä hinnoilla voittoa. Halpalentoyhtiöiden lyhytjänteinen ja tempoileva politiikka on jättänyt jälkeensä paljon tyytymättömiä asiakkaita. On myös herännyt epäily, onko 79 euroa Välimerelle sittenkään oikea hinta, kun taksikin lentoasemalta Helsingin keskustaan maksaa 36 euroa.

Finnair tänään kymmenottelija

Suomi on ollut aina Euroopassa etäinen ja pääomaköyhä maa. Kahdeksankymmentäviisivuotiaan yhtiön menestyksen avainsana on ollut omavaraisuus. Tämän seurauksena Finnairista on muodostunut eräänlainen kymmenottelija.

Yhtiö on mukana kaikessa. Sillä on yhtiöitä, jotka vastaavat cateringista,

**Finnairilla on itsellään luja usko menestymiseensä.
Yhtiö ja sen työntekijät tietävät myös, että
menestymisen edellytyksenä on jatkossa turhien
toimintojen pois katkominen.**

maapalveluista, kotimaan liikenteestä, kaukoliikenteestä ulkomaille, lomaliikenteestä, tekniikasta, kiinteistöistä, matkatoimistopalveluista, varausjärjestelmistä, valmismatkatuotannosta, kiinteistöistä, vähittäiskaupasta, viinien maahantuonnista ja jopa jalkapalloseuran toiminnasta.

Huolimatta kaikesta tästä monitahoisuudesta yhtiö pärjää hyvin. Sen "valtteja" ovat täsmällisyys, turvallisuus ja luotettavuus. Finnairilla on hyvä brändi, reittiverkosto, aikataulut ja osaava henkilökunta.

Edessä on erikoistuminen. Eihän kymmenottelijakaan yleensä pärjää lajin erikoismiehille. Paraatilajeina Hienonen näkee Euroopan ja Aasian väliset lennot, asiakkaat, terveen taloudellisen tuloksen ja toiminnan joustavuuden.

Oleellisena näkökohtana Hienonen toteaa, että pörssi-yhtiönä Finnair ei voi pitää toimintaa yllä kaikilla kotimaan kentillä. Toiminnan ja tuloksen on pidettävä myös osakkeenomistaja tyytyväisenä. Kun talous hoidetaan hyvin, yhtiöllä on mahdollisuus investoida uusiin lentokoneisiin. Näin polttoainekulut pysyvät kilpailijoiden kuluja pienempinä ja turvallisuus kilpailijoiden koneisiin verrattuna parempana.

Finnairin menestymistä on ollut tuke-massa omalta osaltaan Helsingin sijainti pallokartalla. Kun esimerkiksi lennetään

Madridista Tokioon lyhintä tietä, lentolinja kulkee Helsingin ylitse. Vastaavasti matka Intiasta (New Delhi) Helsinkiin on neljäsataa kilometriä lyhyempi kuin Wieniin ja tuhat kilometriä lyhyempi kuin Frankfurtiin. Finnairin Aasian matkaajista kolme neljästä jatkaakin matkaansa Helsingistä muualle Eurooppaan.

Finnairilla luja usko

Toimitusjohtajansa mukaan Finnairia tulee johtaa jatkossa liiketoimintayrityksenä. Yhtiö pyrkii lentämään reittejä, jotka tuottavat voittoa. Tällä hetkellä Aasian lennot ovat tärkein osa reittilennoista, joita Euroopassakin on noin viiteenkymmeneen eri kohteeseen. Edessä on rakenteiden mylläys. Kymmenottelijan maineesta on päästävä eroon. Vain terveellä tuloksella ja kilpailijoita paremmalla joustavuudella voidaan menestyä ympäristössä, jossa on tällä hetkellä runsaasti ylikapasiteettia.

Finnairilla on itsellään luja usko menestymiseensä. Yhtiö ja sen työntekijät tietävät myös, että menestymisen edellytyksenä on jatkossa turhien toimintojen pois katkominen. Samalla on tehostettava henkilökunnan ammattitaitoa ja lisättävä työtehoa kilpailijoiden tasolle.

Jukka Hienonen kiitti kuulijoita kaikille tutulla tunnuslauseella "illaksi kotiin" ja ilmoitti valmiutensa vastata kuuntelijoiden kysymyksiin. Illan isäntänä toimi-

nut Pertti Tolla saikin tehtäväkseen jakaa puheenvuoroja uteliaalle yleisölle. Seuraavassa muutamia kysymyksiä ja vastauksia lyhennyksessä muodossa:

1. Reijo Maunula: Miksi Finnair ei ole liittynyt SAS:iin?

Hienonen pohti vastauksessaan, mitä hyvää sulautuminen SAS:iin toisi tullessaan. Hän totesi, että 2000-luvun alussa Finnairin pörssi-arvo oli 22 prosenttia SAS:n pörssi-arvosta ja 2005 peräti 63 prosenttia. Finnair tuottaa siis suhteessa paremmin. SAS on myös kolmen maan (Ruotsi, Norja, Tanska) yhteinen yhtiö, jolloin kansalliset kiistat haittaavat toimintaa. Yhtiöllä on peräti kolmekymmentäseitsemän ammattiliittoa vaatimassa etuisuuksiaan. Jos pienempi Finnair liittyisi isompaan SAS:iin, isompi varmasti ottaisi tuottoisat kaukoreitit itselleen ja jättäisi lyhyet linjat pienemmälle. Finnairin olisi todennäköisesti luovuttava myös osasta suoria yhteyksiään Eurooppaan, joita sillä on aiemmin kerrotut viisikymmentä. Näin ehkä Helsingistä jouduttaisiin lentämään moneen paikkaan Kööpenhaminan kautta.

Vastauksen jälkeen kuulijoista tuntui lähes kauhistuttavalta ajatuskin, että Finnair ja SAS yhdistyisivät!

2. Pekka Kestilä: Lehtitietojen mukaan

Aasian liikenne jatkuu, jos työehdoista sovitaan henkilökunnan kanssa. Kuinka on?

Esitelmöitsijä valitteli mediassa päätettyä yksityiskohtaa asiassa. Henkilökunnan kanssa on käyty neuvottelut ja sovittu asiat. Kun aiemmin lentoemännät ja stuertit lensivät korkeintaan kaksi pitkästä lentoa kuukaudessa, on nyt perustettu erityinen kaukolentoryhmä, joka vapaaehtoisuuteen perustuen on valmis useampiin kaukolentoihin mainitussa ajassa. Rivien välistä saattoi arvata, että monien menneitten vuosien aikana kehittyneet rakenteet ovat muutosten edessä. Myös Finnairissa matkustamohenkilökunta tekee jatkossa samanlaisia tuntimääriä kuin muissa eturivin lentoyhtiöissä Euroopassa.

3. Esko Räsänen: Finnairilla on osaava teknillinen henkilökunta. Miksi henkilökuntaa vähennetään?

Finnair on omavaraisena "kymmenottelijana" kehittänyt itselleen mitattavan varaosareservin. Sillä on ollut huoltovalmius kaikkiin aiemminkin lentämiinsä konetyyppeihin. Huoltovalmiutta on tarkoitus karsia niin, että keskitytään vain lentokonetyyppeihin, joilla nyt lennetään. Tämä aiheuttaa myös teknillisen henkilökunnan vähentämistä ja osittaista uudelleen koulutusta.

4. Jaakko Ihamuotila: Loppuvatko ylilentomaksut Siperian yllä Venäjän tullessa WTO:n jäseneksi, ja onko lentoyhtiöiden yhteenliittymiä odotettavissa Euroopassa Amerikan malliin?

Yleensä yhtiöt maksavat ns. navigointimaksuja valtioille, joiden ilmatilassa lennetään. Venäjä on ainoa maa, joka kerää ylilentomaksuja. Vuonna 2005 ylilennot maksoivat Euroopan yhtiöille yhteensä 230 miljoonaa euroa, josta Finnairin osuus oli 20 miljoonaa euroa. Maksut eivät toisekseen mene valtiolle, vaan valtiojohtoiselle Aeroflotille! Siperia käsittää yksitoista aikavyöhykettä, eikä ole todennäköistä, että tuo laaja alue annettaisiin läntisten kilpailijoiden temmelyskentäksi. Aeroflot vanhentuneine kalustoineen kokisi taloudellisen romahduksen lyhyessä ajassa. Asiassa ollaan menemässä eteenpäin. Hienosen arvion ja myöhemmin julkistetun WTO:n ja Venäjän tekemän sopimuksen mukaisesti ylilentomaksut poistuvat vuonna 2014.

Mahdollisista yhtiöiden yhteenliittymistä Hienonen arveli näin tapahtuvan heikompien kohdalla. On todennäköistä, että mittavasti karsittuna itävaltalainen Austrian Airlines sulautuu esimerkiksi saksalaiseen Lufthansaan ja italialaisten Al Italia ranskalaiseen Air Franceen.

Monia kysymyksiä vielä esitettiin. Hienonen sai vakuuttaa mm. että

- Finnair on suomalaisten yhtiö vielä viidenkin vuoden jälkeen

- lentopistejärjestelmä on tullut jäädäkseen

- lentoturvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä ollaan jatkossakin huolellisia

- Finnair tulee aikanaan saamaan jo vuonna 2005 tilatut A 350 koneensa, joskin pari vuotta luvattua myöhemmin ja että

- kilpailu reiteistä ja asiakkaista tulee jatkossakin olemaan kovaa.

Tilaisuus päättyi raikuviin suosionosoituksiin ja kiitoksiin.

Jouko Liusvaara

Sano vaan reilusti RAHIS

Hyvällä kaverilla on monta nimeä. Niin myös RAY:llä otsikossa esiintyvä kutsumanimi. Tämän ja paljon muuta saimme kuulla 28.11.06 lounaskokouksessa RAY:n johtokunnan jäsenen Esko Romppaisen esitellessä Raha-automaattiyhdistyksen historiaa ja nykypäivää. Raha-automaattiyhdistys on tässä yhdistysten luvatussa maassa poikkeuksellinen yhdistys. Siinä on 98 jäsentä ja sen tuotos yhteiskunnallemme on muista yhdistyksistä poiketen merkittävä.

■ ■ Missä nyt ollaan, mikä on RAY:n tilanne tänä päivänä? Tilanne on joka suhteessa erilainen kuin 20- ja 30- luvuilla. Yhdistyshän perustettiin vuonna 1938. Mistä tuo mainittu erilaisuus entiseen johtuu? Se johtuu siitä, että maamme ei ole enää pieni erillinen alue, joka voi sisäisesti itse sopia omista asioistaan, vaan olemme osana suurempaa kokonaisuutta, joka ulottaa vaikutusvaltansa myös Rahiksen toimialueelle. Asioita joudutaan RAY:ssa tarkastelemaan vähintäänkin Euroopan tasolla, monesti jopa laajemmallaakin reviirillä. Mutta niinhän useimmat asiat, varsinkin liike-elämän piirissä, nykyään ovat. Mikään ei ole niin kuin 70 vuotta sitten!

RAY on edelleenkin ainutlaatuinen suomalainen sosiaalipoliittinen innovaatio. "Synnillisinä" pidetyt rahapelit on yhdistetty tässä rakennelmassa kansalais-

järjestötoiminnan harjoittamaan sosiaalisen ja terveydellisen hyvinvoinnin edistämiseen, jossa vapaaehtoistoiminnalla on merkittävä osuutensa. Toisin sanoen, kaikkea ei tehdä rahan vuoksi.

Pelitoiminnan säätely tulee jatkossa olemaan asia, josta joko pidetään tai ei pidetä kiinni. Se on ratkaiseva kysymys itse rahapelitoiminnan kansalliselle luonteelle ja itse asiassa koko tälle idealle, tälle sosiaaliselle innovaatiolle.

Voiko rahapeli olla yksityisen voitontavoittelun kohteena? RAY:lla on ollut 30-luvulta lähtien sellainen periaate, että näin ei voi olla. Nykyinenkin arpajaislain-säädäntö toistaa tätä samaa asiaa. Rahapelitoimintaa voidaan harjoittaa vain silloin kun sitä kautta tuleva taloudellinen hyöty koituu yhteiskunnan kokonaisuudelle.

Tämä ideologia on tietenkin tässä ajassa, jossa nyt elämme, haastettuna. Se perustuu pitkälti omaksuttuun käsitykseen siitä onko rahapelitoiminta tavanomaista liiketoimintaa vai ei. Pelilihimon hyväksikäyttäminen yksityisen voitontavoittelun kohteena oli vanhassa lainsäädännössä kielletty. Jos katsomme upouutta arpajaislakia vuodelta 2002, on Suomessa omaksuttu edelleenkin tämä sama arvopohja, vaikka sen ilmaisu onkin modernisoitu. Ei puhuta enää synnistä, ei puhuta paheesta, puhutaan vain että on erityislaatuinen palvelutoiminta,

RAY on osa maamme sosiaalipoliittista järjestelmää. RAY:llä on vahva poliittinen tuki ja toiminnan ylläpitäminen on esim. vanhustenhuollon kannalta ratkaisevan tärkeä.

jota täytyy yhteiskunnan kontrolloida. Ja mitä tällä kontrollilla tarkoitetaan? Valtiovalta puuttuu asiakaskysyntään. Asiakas ei olekaan kuningas kuten normaalissa markkinataloudessa. RAY:lla on hallittavana melkoinen ristiriita, kun toisaalta tulisi tyydyttää asiakkaiden tarpeet ja toisaalta kulkea valtiovallan asettamaa kapeaa polkua myöten. Euroopassa olevat pelisäännöt ovat avainasemassa RAY:n strategiassa. Siinä lähdetään markkinatalouden periaatteesta, lähtökohtana asiakaskysynnän hyödyntäminen.

RAY on osa maamme sosiaalipoliittista järjestelmää. RAY:llä on vahva poliittinen tuki ja toiminnan ylläpitäminen on esim. vanhustenhuollon kannalta ratkaisevan tärkeä. Ei siis ihme, että myös puoluekentässä Rahiksella on vankkumaton kannattajakuntansa. Jos kansa on sitä mieltä, että tällaista toimintaa tarvitaan, niin sen myötä myös poliittinen tuki on vahva.

Mitä varsinaiseen tuotteeseen, siis rahaan tulee, kerää RAY vuodessa kasoihin eri lähteistä noin 650 milj. euroa. Valtiolla suoraan maksettava arpajaisvero mukaan lukien jää noin 70% jaettavaksi laissa määrättyihin yleishyödyllisiin kohteisiin.

Veikkaus on toinen suomalaista rahapelitoimintaa harjoittava yhteisö. Rahallisesti se liikkuu suunnilleen samoissa puitteissa kuin RAY eli tuloutus on noin

410 milj. euroa vuodessa. Toisaalta, tämä ei rahallisesti ole ratkaisevaa Suomen kansantalouden kannalta, mutta se on silti koettu merkittäväksi. Jos halutaan verrata tätä kuntien sosiaalipuolen menoihin, jotka ovat noin 14 mrd. euroa todetaan, että RAY:n panos on vähäinen, mutta kohdentamalla saadaan tästäkin panostuksesta merkittävästi hyötyä.

Kansallisesti päätettiin aikanaan 30-luvulla että rahapelin tuotot käytetään yhteiseksi hyväksi. Ja sitten tuli 90-luvun alussa mukaan kuvioihin Eurooppa omine sääntöineen. Aluksi oli vallalla käsitys, että sen säännöt ja määräykset eivät voisi koskea meikäläistä rahapelitoimintaa. Vaan toisin kävi. Pian huomattiin, että olemme joutuneet käräjille tämän asian tiimoilta. Yhteisöjen tuomioistuin linjasi nopeasti 90-luvun alussa sen, että myöskin rahapelitoiminta on sitä taloudellista toimintaa mitä Euroopan yhteisön perustamissopimus säätelee. Mutta taistelu ei ole vielä loppuun käyty. Nähtäväksi jää, mitkä tulevat jatkossa käytännön ratkaisut olemaan.

Kauko Lehti

DIGI TV

Vain digiboksi välttämätön

Yksi keskeisimmistä asioista on kansalaisviestinnässä ollut vakuuttaa tv-katsojille, että nykyinen tv-vastaanotin toimii myös digiaikana, kunhan siihen liitetään digiboksi eli digisovitin. Käytännössä digisovitin on uusi vastaanotin ja siihen liitettävä nykyinen tv-vastaanotin on sen näyttöpäätte.

Moni haluaisi siirtyä suoraa sellaisiin tv-vastaanottimiin, joissa digisovitin on jo integroituna tv-vastaanottimeen. Antennikatselun puolella vastaanotinmalleja on jo runsaasti, mutta kaapelitelevisiokatseluun tarkoitettuja malleja on vasta 2, lisää on tulossa keväällä 2007. Sovitinta ostettaessa on muistettava, että kaapelitalous vaatii oman vastaanottimensa (DVB-C) ja antennitalous omansa (DVB-T).

Kovalevyllä varustetut tallentavat sovitimet ovat suosittuja, sillä niiden käyttö on vanhoihin videonauhureihin verrattuna erittäin yksinkertaista ja lisää palveluja tarjoavia. Suositeltavaa on siirtyminen digikatseluun digisovittimen avulla. Se on helppo ja yksinkertainen tapa siirtyä digikauteen.

Nykyisen VHS-nauhurin voi jatkossakin kytkeä digisovittimen avulla tv-vastaanottimeen ja katsoa siis vanhoja VHS-nauhoja

Informaatiota on saatavissa seuraavista lähteistä:

www.digitelkkari.fi, kaikki digitelevisiosta.
www.kaapelitelevisio.fi, tietoa kaapeliin testatuista digisovittimista.
 Puhelinnumero 0306 3444 88 (klo 9–21) palvelee paikallispuhelun hinnalla kaikissa digitelevisioon liittyvissä kysymyksissä, ja sieltä saa myös digisovittimen laitetukea.

■ Liikenne- ja viestintäministeriön viestintämarkkinaosaston projektipäällikkö Tauno Äijälä esitelmöi Klubilla 30. marraskuuta 2006 paljon kohistusta digitv-uudistuksesta.

Onko sitä pelättävä vai voiko uuteen systeemiin suhtautua kaikessa rauhassa?

”Digipappa” Äijälä ainakin rauhoitteli ja vakuutti digi-illassa, että siirtymä on hyvässä vauhdissa. Klubilehti julkaisee ohessa tiivistelmän Äijälän esityksestä. Digitaalinen televisio tulee siis 31.8.2007.

Uuteen tv-murrokseen mennään koko muun Euroopan mukana

Suomalainen televisio toiminta täyttää 50 vuotta vuonna 2007. Väritelevision tulo 35 vuotta sitten oli edellinen tv-katsojia koskenut suuri murros. Digitaaliseen lähetystoimintaan siirtyy koko Eurooppa. Lähtökohtana on koko viestintäteknologian digitalisoituminen, joka televisiossa merkitsee viisinkertaistuvaa kanavamäärää, parempaa kuvaa ja ääntä sekä vammaisryhmille suunnattuja erityispalveluita.

Digitaaliset lähetykset alkoivat jo elokuussa 2001, joten siirtymäaika on ollut varsin pitkä. Uusia maksuttomia digikanavia ovat mm. YLE Teema, YLE 24 ja FST5, SubTV, Urheilukanava, Voice, keväällä 2007 käynnistyvä Nelosen JIM ja jo toiminnassa olevat MTV3:n maksulliset lisäkanavat MTV3 Maxi ja SubTV Juniori. Uusia ohjelmistolupia lisäkanaville tullaan myöntämään vielä ennen vuodenvaihdetta.

Akatemian pääjohtaja Raimo Väyrynen lounasvieraina:

Maailman tieteellisestä tutkimuksesta vain prosentti on suomalaista

Vain prosentti maailman tieteellisistä tutkimuksista on suomalaisperäisiä. Vahvoja suomalaislajeja ovat elintarvike- ja biotieteet. Niissä muiden muassa Belgia, Tanska, Sveitsi ja Islanti ovat Suomea edellä.

■ Näin luonnehti Suomen tieteen tämänhetkistä tilaa ja tasoa Suomen Akatemian pääjohtaja Raimo Väyrynen, joka oli Klubin lounasvieraina 16. tammikuuta. Suomen tieteen asema maailmassa on kuitenkin viime vuosina vahvistunut merkittävästi.

Vuodesta 2004 Akatemian pääjohtajana olleen Väyrysen esitteli lounasisäntä Olli Alho. Hän luonnehti monipuolista professoria ja tutkimusjohtajaa mieheksi, joka tällä hetkelläkin on tehtävien välitilassa, "between jobs". Väyrysen kolmi-vuotiskausi Akatemiassa päättyi helmi-kuun lopussa.

Huhtikuussa 60 vuotta täyttävä Väyrynen on syntynyt Kiuruvedellä. Hän on yhteiskuntatieteiden tohtori, professori vuodesta 1988. Väyrynen on hoitanut useita tutkimustehtäviä ja professuureja USA:n yliopistoissa.

"Kirjoja ja artikkeleita Raimo Väyrynen on julkaissut enemmän kuin tavallinen ihminen pystyy elämänsä aikana lukemaan", Alho kuvaili vieraan saavutuksia. Klubisalissa oli Väyrystä kuuntele-massa nelisenkymmentä jäsentä.

Moni odotti vastausta kysymykseen,

milloin Suomeen tulee seuraava tieteen Nobel. A. V. Virtasen Nobelistahan on kulunut jo vuosikymmeniä.

"Tieteen Nobel tulee, kun lehmät lentävät"

Olli Alhon asettamaan Nobel-kysymykseen Väyrynen vastasi sutkauksella: Se tulee sitten, kun lehmät lentävät! Asiaa oli kuulemma pohdittu Akatemian kahvipöydässä. Pääjohtajaa oli evästetty myös näin: Heti, kun ruotsalaiset lopettavat Nobelin jakamisen!

Mutta asiaan. Väyrysen mukaan Suomen tutkimus- ja tiedejärjestelmä on laajentunut valtavasti sitten Akatemian perustamisen (1948) ja sen uudistamisen (1970) jälkeen: Akatemian apurahabudjetti on nyt 227 miljoonaa euroa, ja Tekes puolestaan tukee tutkimusta kaksinkertaisesti Akatemiaan verrattuna.

Väyrynen selvitti myös, mihin perustuu hänen mainintansa suomalaisen tutkimuksen osuudesta maailmalla. Se ilmenee mm. siitä, kuinka paljon suomalaisista tutkimuksista on lainauksia ja viitteitä bibliometrisissä analyyseissä ja tilastoissa.

Tekniikassa Suomi OECD:n 10. sijalla

Biotieteissä Suomi on siis tutkimuksen kärkimaita maailmassa. Suomessa ollaan Väyrysen mukaan vahvoja mm. syöpä-

tutkimuksessa ja ekotieteissä.

Tekniikan tutkimuksessa Suomi yltää 10. sijalle OECD:n maissa. Humanistisissa tieteissä sijoitus on 10.—13. sijoilla maailmassa.

Tutkimuksen "Mekka" on Yhdysvallat. Väyrynen muistutti, että kärkeen ovat nousemassa uusina maina Kiina ja Intia ainakin tieteellisten tutkimusten julkaisumäärällä mitattuna.

"Suomi on kuitenkin edennyt hyvin, mutta nykytason saavuttaminen on ollut haasteellista. Sen ylläpitäminenkin vaatii ponnisteluja", Väyrynen korosti.

Kylmälaboratorio ja aivotutkimus

Suomen Nobel-mahdollisuuksia arvioitaessa kannattaa Väyrysen mielestä nostaa esiin ainakin kylmälaboratoriotutkimus, jonka pohjusti Olli Lounasmaa. "Lounasmaa lienee ollut Nobel-listoilla 1980-luvulla, mutta kuka sen tietää", Väyrynen sanoi.

Toinen merkittävä suomalaisala on ollut aivotutkimus, jonka keskus on nyt Helsingin Meilahdessa Biomedicumissa. "Se on hyvä instrumentti", Väyrynen kehuu.

Tärkeää tutkimuksen menestymiselle on Väyrysen mukaan voimakas tutkija-yhteisö hyvine suhteineen ulkomaille ja elinkeinoelämään. "Tiede- ja tutkimus-yhteisö ei saa olla mikään erillinen saareke yhteiskunnassa", Väyrynen muistutti.

Riskipääomaa tarvitaan lisää

Martti Enäjärven kysymykseen biotekniikan panostuksesta Väyrynen vastasi, että vaikka siihen onkin meillä satsattu lujasti, alan tutkimukselta puuttuu riskipääomaa. Meillä ei ole liioin niin vahvoja lääketeketaita, jotka pystyisivät kehittämään tutkimustuloksista kaupallisia tuotteita.

Liekki Lehtisalo tiedusteli tutkimuksen yleisestä tasosta ja huippujen kannustamisesta. Väyrysen mukaan esimerkiksi nanotutkimus saa meillä noin 60 miljoonaa euroa, kun ala USA:ssa toimii neljän miljardin dollarin varassa!

Huippututkimusta ei siis voi olla ilman riittävän lujaa perustaa. "Huiputkin nousevat vankalta pohjalta".

Asko Puumalainen oli huolissaan aivoviennistä. Onko se meillä huolenaihe? Väyrysen mukaan aivovienti vaihtelee eri alojen mukaan. Eniten sitä on lääketieteessä ja luonnontieteissä, mutta kysymys ei ole ongelma tutkijoiden piirissä.

Vielä kysyttiin, miten tulevaa EU:n kemikaalivirastoa voitaisiin tutkimuksessa hyödyntää. Väyrynen kertoi, että asiaa on mietitty. Esimerkiksi opetuksen kannalta olisi suotavaa, että oltaisiin avoimia viraston ekspertiisin käytölle yliopistoissa ja instituuteissa.

Pekka Kostamo

SUOMALAISEN KLUBIN TENNISMESTARUUSKISAT

Suomalaisen Klubin tenniksen kaksinpelimestaruuskisat järjestetään 13.-15.4.2006 Talin Tenniskeskuksessa. Sarjat ovat alle 55 vuotta, 56-69 vuotta ja yli 70 vuotta. Ottelut pelataan paras kolmesta erästä ratkaisevan erän ollessa pitkä tie-break (10). Ensimmäiset ottelut alkavat perjantai-iltapäivällä ja kisat jatkuvat pelaajamääristä riippuen sunnuntaihin 15.4. saakka. Osallistumismaksu on 20 euroa.

Ilmoittautumiset 4.4.2007 mennessä sähköpostilla jussi.neste@talintenniskeskus.fi tai puhelimitse Jussi Neste 050-5883250 tai maksamalla osallistumismaksun 20 euroa Klubin ilmoittautumistilille 147030-254808. Otteluaikataidustelut 11.4.2007 alkaen Jussi Neste 050-5883250.

Muistutan myös nelinpelimestaruuskisoissa ideoidusta tennis- ja kulttuuri-matkasta Mänttään 12.-13.6. (alustava aika), lisätietoja seuraavassa jäsentiedotteessa.

Jussi Neste

METSÄSTÄJÄTUTKINTO

Metsästäjätkintoon tähtäävä kurssi käsittää neljä kolmen tunnin jaksoa. Viimeisellä jaksolla suoritetaan kirjallinen koe. Kurssilla tarvitaan "Metsästyksen opas" -kirja, joka on ostettavissa ensimmäisellä oppitunnilla á 30 euroa.

Kurssin hinta on n. 50 euroa. Osallistujamäärä /kurssi on 15 henkilöä. Kurssimaksu maksetaan ensimmäisellä tunnilla. Tarvittaessa järjestetään toinen kurssi.

Kouluttajana ja tutkinnon vastaanottajana toimii Metsästäjien Keskusjärjestön viestintäpäällikkö Klaus Ekman.

Aika tiistai 13.03.2007 klo 17.00 – 20.00
tiistai 20.03.2007 klo 17.00 – 20.00
tiistai 03.04.2007 klo 17.00 – 20.00
tiistai 10.04.2007 klo 17.00 – 20.00 HUOM!
kirjallinen koe

Paikka Helsingin Suomalainen Klubi, Helsinki-sali.

130 VUOTTA HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN TOIMINTAA

Jouko Liusvaaran kirjasta on ilmestynyt täydennetty toinen painos. Sen voi hakea klubimestareilta tuomalla mielellään viime vuonna postitetun kirjan takaisin. Kirjaa ei siis postiteta jäsenistölle mutta uusi painos riittää kaikille klubilaisille.

MAMMA MIA

■ Klubi on neuvotellut 50 paikkaa musikaaliin MAMMA MIA!, johon on ihastunut jo 27 miljoonaa ihmistä ympäri maailmaa. Esitys on Harwall Arenassa 29.5. klo 19.30 ja hinta 59 euroa alakatsomossa. Tilaisuus on avec-tilaisuus, johon osallistumisen voi varmistaa maksamalla liput (á=59e) 27.2. mennessä Klubin ilmoittautumistilille 147030-254808

Vain nopeimmat saavat paikan varmasti.

ILMOITUS:
Forssan kirjapaino

Ravintola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

YSTÄVÄLLISET PÖYTÄVARAUKSET PUH. 5868 8344

Kohti kevättä ja aurinkoa

Vuodenvaihteen juhlat ovat jälleen takana päin ja paluu arkeen tosiasiassa. Sydäntalven pimeys alkaa vähitellen hellittää ja on ihanaa huomata, miten päivät pitenevät ja valon määrä lisääntyy minuutti minuutilta.

Havahdumme huomaamaan, että kevät tekee taas tuloaan ja antaa uutta energiaa tarttua päivän askareisiin. Me täällä Suomalaisen Klubin ravintolassa haluamme myös piristää Teidän arkanne, rakkaat asiakkaat, ja tarjota perinteisiä alkuvuoden herkkuja orastavan kevään kunniaksi.

Haluamme myös tarjota ammattitaitomme käyttöönnne, mikäli olette järjestämässä juhlia kotinne tai työpaikallenne. Keittiömme loihii juhliinne herkullista ruokaa toivomustenne mukaan ja tarvittaessa tarjoilijamme vapauttavat Teidät viihtymään vieraidenne parissa. Soittakaa ja pyytäkää tarjous numerosta 5868 8344!

Teidän Riitta Malmberg

HELMIKUUSSA

BLINIPANNUT KUUMINA

Tirisevän blinin kanssa voitte valita

- Mateenmätää (säävaraus) **23 €**
- Muikunmätää **18 €**
- Siianmätää **12 €**
- Sienisalaattia **12 €**
- Graavilohihakkkelusta **14 €**

KAINUULAISTA MADEKEITTOA

- sipuli, voisula ja mateenmaksat
tarjotaan erikseen, lisäksi
paahdettua ruisleipää **16 €**

MUHENNETTUA MADETTA

- sitruunakastiketta **22 €**

MAALISKUUSSA

PERINTEISET MAKKARAVIIKOT 5.-30.3.

- Klubin keittiössä valmistettuja
maalaismakkaroitu herkullisten
lisäkkeiden kera; hapankaalia,
sipulimarmeladia...

HUHTIKUUSSA

WANHAN AJAN KLASSIKOT

- Oskarinleike
- Wienerleike
- Metsästäjänleike
- Sweitsinleike jne.

TOUKOKUUSSA

PARSAHERKKUJA

KEVÄÄN 2007 ALUSTAVA OHJELMA

- 3.3 Biljardiottelu Helsingin Suomalainen klubi – Tampereen kauppaseura
- 5.3 Kirjailta kello 19.00. Kirjailija Kjell Westö esittelee Finlandia-palkinnon voittaneen kirjansa Missä kuljimme kerran
- 6.3 Lounasvieras kello 11.30. Suurlähettiläs Matti Häkkänen: Mannerheim Portugalissa.
- 6.3 Talvigolf-tapahtuma Klubilla alkaen klo 18.00
- 7.3 Biljardin kuukausikilpailu kello 16.00
- 8.3 Jazz-ilta kello 19.00, avec. Seppo Hovi orkestereineen.
- 13.3 Sotilaiden pojat kertovat isistään kello 19.00. Illassa mukana mm. Klaus Halsti, Rainer Nihtilä ja Pentti Paalu.
- 14.3 Fitness- kevytooppera Aleksanterin teatterissa kello 19.00, avec.
- 15.3 Kevätkokous kello 18.00. Klubi-ilta kello 19.00. Klubiveljien vapaa sana. Illan aikana mahdollisuus seurata isolta kuvanäyttöltä Yleisradion suurta vaalikeskustelua.
- 22.3 Vaalien jälkilöylyt kello 19.00. Kommentaattoreina professori Tuomo Martikainen ja toimittaja Tarmo Ropponen.
- 23.3 Biljardin mestaruuskilpailut osa I: snooker, kaisa, kara
- 28.3 Biljardin mestaruuskilpailut osa II: parisnooker, keila.
- 29.3 Teemailta kello 19.00. Kansalaispalkka; hyvinvointiyhteiskunnan dynaaminen vastaus nykyhaasteisiin vai antautuminen ongelmien edessä?
- 31.3 Biljardin Lappeenranta-ottelu Lappeenrannassa.
- 2.4 Kirjailta kello 19.00, avec. Professori Matti Klinge esittelee kirjansa Iisalmen ruhtinasuunta. Tilaisuudessa avataan klubin omien kuvataiteilijoiden 2. valtakunnallinen näyttely.
- 3.4 Lounasvieras kello 11.30. Rajavartiolaitoksen päällikkö, vara-amiraali Jaakko Smolander: Tilanne rajoillamme.
- 11.4 Biljardin kuukausikilpailu
- 12.4 Ilmailun ilta kello 19.00. Helikopterit sotilaskäytössä meillä ja muualla.
- 13-15.4 Klubin tenniksen kaksinpelin mestaruuskilpailut.
- 16.4 Samppanjailta kello 18.00, avec. Juomat esittelee Timo Koivunen, Moet Hennessy Finland.
- 18.4 Digikamera- ja luontokuvausilta III kello 19.00. Klinikka auki 17-21.
- 18.4 Biljardin makkarakilpailu
- 19.4 Haulikkoammuntaa Sipoon ampumaradalla.
- 23.4 Juha- elokuvan juhlanäytös Bio Rexissä klo 18.00
- 26.4 Veteraani- ja maanpuolustusilta kello 19.00. Illan aiheena rauhanturvaaminen ja siihen liittyvät riskit.
- 27-28.4 Maanpuolustajien retki
- 1.5 Vappulounas Klubilla
- 9.5 Biljardin kuukausikilpailu
- 10.5 Klubin luontoilta kello 19.00, avec. Mitä Helsingin luonto tarjoaa urbaaneille bongareille? Vieraana Kaupunkiluonto-kirjan kirjoittaja FM Mattias Tolvanen.
- 14.5 Biljardin kauden päättäjäiset
- 15.5 Pistooliammunta.
- 23.5 Kuoron kevätkonsertti
- 25-27.5 Luontokuvausretki Rakinkotkan saareen Haminaan.
- 29.5 Mamma Mia musikaali Hartwall Areenalla klo 19.30
- 8.6 Klubin perinteinen veneretki
- 12-13.6 Tennis- ja kulttuurimatka Mäntän tennispyhättöön.
- Klubin muusta suunnitteilla olevasta ohjelmatarjonnasta, kuten teatteri-, elokuva- ja näyttelyvierailuista, kerrotaan kevään jäsentiedotteissa.

Kyllä rahan voi haistaa.
Me kerromme miten.

Hyödynnä merkintäetu
28.2.2007 mennessä.
Katso lisää www.fim.com
tai soita puh. (09) 6134 6250.

FIM

Omistautunut sijoittamiseen

www.fim.com